

Arrest

nr. 260 056 van 2 september 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 4 januari 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 juli 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 augustus 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. MOSKOFIDIS en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen hebt u de Iraanse nationaliteit en bent u van Koerdische afkomst. U bent geboren te Sanandaj op (...) en uw roepnaam is Sh. (...). U bent ongehuwd en kinderloos en woonde sinds ongeveer 2014 tot aan uw vertrek uit Iran in Sanandaj waar u een huis deelde met uw nicht E.M. (...) (O.V. X) en haar zoon P.K. (...) (O.V. X) en minderjarige dochter Z.K. (...). U werkte als zelfstandig taxichauffeur en als chauffeur voor werknemers van een melkbedrijf genaamd Pakara. U hebt tot het vijfde middelbaar onderwijs genoten maar diende hiermee te stoppen nadat uw vader in 1372 als aanhanger van de politieke partij PDKI geëxecuteerd werd en u uw gezin moest onderhouden. Uw moeder, uw broer en drie van uw vier zussen verblijven momenteel legaal in de Verenigde Staten. Enkel uw zus F. (...) woont nog in Iran.

In het verleden, meer bepaald in de elfde maand van 1392 (hetgeen overeenkomt met januari 2014 in de Gregoriaanse kalender) werd u twee keer gearresteerd en ondervraagd door de Iraanse autoriteiten omwille van religieuze activiteiten die uw zus samen met haar man had in Turkije. Men verdacht u ervan met haar samen te werken doch wegens een gebrek aan bewijs heeft men u vrijgelaten. U hebt hieromtrent verder geen problemen meer ondervonden. In die periode sprak uw neef H.M. (...), een lid van Free life party of Kurdisan, kortweg PJAK, u over de ideologie en principes van de partij waardoor u interesse en sympathie voor de partij kreeg.

Twee jaar vooraleer u Iran verliet hebt u samen met uw nicht E. (...) activiteiten ontwikkeld voor PJAK. Uw nicht was hier overigens op dat moment al twee jaar mee bezig. U verzamelde goederen, stockeerde deze bij u thuis op de gelijkvloerse verdieping waar E. (...) met haar kinderen verbleef en bracht de goederen vervolgens naar andere families die ze op hun beurt weer verder verspreidden. Ook vervoerde u geheime leden van de partij naar steden als Ilhan en Kermansah. M.N. (...) fungeerde hierbij als jullie contactpersoon bij PJAK en gaf u deze opdrachten.

Op 7 aban 1396 (hetgeen overeenkomst met 29 oktober 2017 in de Gregoriaanse kalender) was u aan het werk en niet aanwezig thuis. De kinderen van E. (...), haar meerderjarige zoon P. (...) en minderjarige dochter Z. (...), waren evenmin thuis. E. (...) was aan het stofzuigen in de kamer waar er op dat moment goederen gestockeerd lagen en wist niet dat haar dochter de deur opgelaten had toen ze het huis verlaten had om naar de winkel te gaan. Uw buurvrouw J. (...), een niet-Koerdische vrouw die werkzaam was voor de Basij van het Iraanse regime, was het huis ongevraagd binnen gekomen en heeft de goederen bestemd voor PJAK zien liggen. Ze vroeg E. (...) naar de goederen waarna ze tegen haar gewoonte in onmiddellijk terug vertrokken is. E. (...), hierdoor in paniek, heeft het huis daarop verlaten, haar dochter Z. (...) meegenomen en is naar haar vriendin S. (...) gegaan. Ondertussen belde ze u. U hebt achtereenvolgens uw neef P. (...) aan zijn werk opgehaald, uw nicht en haar dochter opgehaald bij S. (...) en bent naar M.N. (...) in Hassanabad, net buiten Sanandaj, gereden. Eens ter plaatse bij M.N. (...) hebben jullie hem ingelicht en heeft hij jullie naar zijn zus F. (...) in Tangyser gebracht. Tijdens deze rit heeft E. (...) telefonisch van S. (...) vernomen dat de inlichtingendienst Ettelaat een huiszoeking verricht heeft bij jullie thuis. Nadat jullie bij F. (...) zijn afgezet is M.N. (...) terug vertrokken om navraag te doen en wist hij u daags nadien te vertellen dat de Ettelaat eveneens familieleden ondervraagd heeft. In ruil voor een deel van uw erfenis heeft M.N. (...) uw vlucht uit Iran geregeld.

U hebt samen met E. (...) en haar kinderen Iran illegaal verlaten op 10 aban 1396 (hetgeen overeenkomst met 1 november 2017 in de Gregoriaanse kalender) door in Serow de Iraans-Turkse grens over te steken. Na omzwervingen via Servië, Bosnië-Herzegovina, Kroatië en Italië bent u uiteindelijk in België toegekomen op 15 september 2019. U hebt er, samen met uw nicht E.M. (...) en uw neef P.K. (...), een verzoek om internationale bescherming ingediend op 20 september 2019.

Bij terugkeer naar Iran vreest u geëxecuteerd te worden door het Iraanse regime omwille van uw activiteiten voor PJAK.

Sinds u in België bent, hebt u deelgenomen aan politieke activiteiten te Brussel en Leuven. U staat in contact met vertegenwoordigers van de partij in België en bent op het Koerdische nieuwskanaal 'Sterk' geweest.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw originele militaire kaart en een kopie van uw Shenاسnameh neer. P. (...) legt bijkomend zijn origineel Iraans rijbewijs voor, zijn originele Iraanse identiteitskaart, een document waarmee hij aantoonst dat hij tolkt voor NOCHH in het opvangcentrum, zijn curriculum vitae opgesteld in het Nederlands en foto's met littekens. Ter staving van haar verzoek om internationale bescherming legt E. (...) een kopie van haar shenasnameh, een originele huwelijks- en scheidingsakte en haar Iraanse identiteitskaart voor alsook een kaart die bewijst dat ze tapijten kan maken. Voorts legt ze zowel tijdens het persoonlijk onderhoud als nadien per email foto's voor van en over haar overleden broer H. (...) waaronder een foto waarop ze samen met hem staat afgebeeld, een foto van haar moeder waarbij ze een foto van haar zoon H. (...) en een foto van haar zoon S. (...) vasthoudt en foto's van zijn graf en begrafenis. Tevens legt ze foto's van haarzelf met een bejaarde dame die ze in Servië/Kroatië heeft leren kennen en die ondertussen overleden is, foto's waarop ze zelf, P. (...) en u herkennen zijn tijdens jullie reis naar België en foto's van haarzelf en P. (...) in België, onder meer in het opvangcentrum. Tot slot maakt ze ter staving van haar verzoek een foto over van haarzelf en P. (...) die een T-shirt van YPG draagt alsook enkele foto's waarop zijzelf, P. (...) en u te herkennen zijn en waaruit blijkt dat jullie aanwezig zijn op één of meerdere manifestaties in België. Op 6 oktober 2020 maakt ze per email eveneens enkele videofragmenten over van jullie deelname aan manifestaties in België, van de begrafenis van haar broer H. (...), van haar broer H. (...) zijn activiteiten als zanger en van P. (...) terwijl hij in België piano speelt. Via uw advocaat werd een attest van PJAK overgemaakt waaruit blijkt dat jullie sympathisant zijn van de partij.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u last hebt van uw been. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd een gehoorlokaal vlakbij de lift voorzien.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u uw verzoek om internationale bescherming integraal overeenkomen met de motieven die aangebracht werden door uw nicht E.M. (...) (O.V. 9.001.443) in het kader van haar verzoek om internationale bescherming. In het kader van haar verzoek werd een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:

“Na grondig onderzoek dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen en alle elementen in uw administratief dossier in uw hoofde niet kan worden besloten dat er een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging bestaat zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.

U vreest, net als uw neef A.R.D. (...) en uw zoon P.K. (...), vervolging in de vorm van executie of marteling door het Iraanse regime omwille van uw activiteiten voor de Koerdisch-Iraanse politieke partij PJAK in Iran (notities van het persoonlijk onderhoud CGVS D. (...), d.d. 28/09/2020, p. 16; notities van het persoonlijk onderhoud CGVS M. (...), d.d. 01/10/2020, p. 16 en notities van het persoonlijk onderhoud CGVS K. (...), d.d. 02/10/2020, p.15). Er kan er echter geen geloof gehecht worden aan jullie persoonlijke vervolgingsproblemen met de autoriteiten van Iran.

Vooreerst komt de geloofwaardigheid van uw engagement en dat van uw neef A.R.D. (...) voor de politieke partij PJAK in het gedrang omwille van incoherenties tussen jullie verklaringen betreffende de activiteiten die jullie in Iran in opdracht van M.N. (...) zouden hebben uitgevoerd (CGVS D. (...), p. 9 en CGVS M. (...), p. 17). Voor wat betreft deze activiteiten vermeldt A.R. (...) noch tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS noch bij zijn onderhoud op DVZ dat er ook leden van PJAK bleven overnachten in het huis waar jullie samen woonden (CGVS M. (...), p.5). Nochtans zijn de activiteiten die jullie in Iran voor PJAK ontwikkelden een sleutelelement in jullie asielrelaas waardoor er kan verwacht worden dat jullie steeds dergelijke zaken spontaan zouden vermelden wanneer naar jullie activiteiten wordt gevraagd. A.R. (...) spreekt echter enkel over het verzamelen van goederen en vervoeren van leden van PJAK (CGVS D.(...) p.9-10). Nochtans werd hem ook gevraagd of hij naast het verzamelen van goederen en het vervoer van PJAK-leden nog andere activiteiten had en werd hem ook gevraagd hoe hij de mensen herkende die hij diende te vervoeren (CGVS D. (...), p.10). In geen van beide antwoorden komt A.R. (...) ertoe te vermelden dat er PJAK-leden in het huis bleven overnachten. Volgens uw verklaring daarentegen zijn er, in de periode van twee jaar dat jullie op hetzelfde adres woonden, desalniettemin tien à twaalf keer leden van PJAK blijven overnachten waarna deze vervolgens met A.R. (...) mee weggingen (CGVS M. (...) p.17). Vervolgens dient opgemerkt te worden dat, voor wat betreft het laten overnachten van PJAK-leden, er ook een inconsistentie opduikt tussen uw verklaring - wanneer u stelt dat er ook een tiental keren leden van PJAK bleven overnachten toen u nog met uw kinderen bij uw moeder woonde (CGVS M. (...), p. 17) - en de verklaring van uw zoon P.K. (...) - die denkt dat er geen leden bleven overnachten toen hij met u en zijn zus bij zijn grootmoeder inwoonde (CGVS K. (...), p.16). Aangezien P. (...) uw oudste kind is en hij, op het moment van jullie verhuis naar het huis van A.R. (...), reeds meerderjarig was, kan redelijkerwijze aangenomen worden dat hij zou weten of er al dan niet PJAK-leden bleven overnachten. Bovenstaande inconsistenties ondermijnen de geloofwaardigheid van uw politieke engagement voor PJAK in Iran alsook die van A.R. (...).

Uw bewering in Iran voor PJAK actief te zijn geweest, wordt verder ondermijnd doordat het u aan elementaire kennis over de partij ontbreekt. Zo kent u de volledige naam van partij niet en weet u niet waarom ze exact werd opgericht noch waarom ze werd opgericht (CGVS M. (...), p.13). U deelde mee activiteiten te hebben ontwikkeld omdat uw broer H. (...) en schoonbroer M.N. (...) u hadden verteld over de partij en waar ze voor stond (CGVS M. (...), p.10). Frappant is dan ook dat u enkel zeer algemeen weet te vertellen dat de partij ijverde voor meer rechten voor de Koerden, voor democratie en voor gelijkheid tussen man en vrouw en u voorts te kennen geeft niet veel te weten over de partij (CGVS M. (...), p.10). U kan zelfs geen incidenten meedelen die plaatsgevonden hebben in de periode kort voor uw vertrek uit Iran en waarin PJAK was betrokken (CGVS M. (...), p.13). Van iemand die in Iran zo'n risicovolle activiteiten op zich nam, zoals strijders in haar woning laten slapen en goederen laten stockeren, mag worden verwacht dat die een diepgaandere kennis heeft van haar partij. U nam het risico vervolgd te worden door de autoriteiten van uw land, verwacht mag worden dat u zich dan ook verdiept in de beweegredenen van uw partij of u zich er volledig in kan vinden. Dat u aangeeft dit

allerminst te hebben gedaan, roept heel wat vragen op. Dat u bovendien verklaart hier niet veel mee bezig te zijn geweest omdat uw familie altijd politieke problemen kende (CGVS M. (...), p.13) is zelf contradictorisch en dan ook allerminst overtuigend afgezet tegen uw verklaring dat u zelf vier jaar activiteiten voor de partij hebt uitgevoerd (CGVS M. (...), p.10).

Bovenstaande vaststellingen ondermijnen uw bewering, alsook die van A.R. (...), actief te zijn geweest in Iran voor de Koerdische oppositiepartij PJAK.

Vervolgens komt ook de geloofwaardigheid van jullie directe vluchtaanleiding danig op de helling te staan doordat jullie hierover weinig aannemelijke en incoherente verklaringen over afleggen. Jullie dienden Iran naar eigen zeggen te ontvluchten omwille van de ontdekking van gestockeerde PJAK-goederen door jullie buurvrouw J. (...) (CGVS D. (...), p. 14, CGVS M. (...), p.16 en CGVS K. (...), p. 14).

Vooreerst is het moeilijk te begrijpen dat jullie, gezien de Iraanse context en het gevaar dat jullie liepen, in een periode van twee jaar voor PJAK goederen in huis hebben binnengebracht, opgeslagen en weggebracht en er in diezelfde periode tien tot twaalf keer leden van PJAK lieten overnachten (CGVS M. (...), p.18), terwijl jullie zich terdege bewust waren dat jullie rechtstreekse buurvrouw J. (...) een gekende en actieve medewerkster van de Basij was (CGVS D. (...), p. 17 en CGVS M. (...), p. 16) die zichzelf net tot taak gesteld had dergelijke zaken op te merken en te melden aan het regime en die bijgevolg alles wilde weten (CGVS M. (...), p.20). Daarenboven kwam J. (...) zelf ook meermaals op theevisite langs bij u (CGVS D. (...), p.17, CGVS M. (...), p.16 en CGVS K. (...), p.17) en beschrijft u haar zelf als een zeer arrogant iemand die in alle huizen ging piepen en kijken om te zien of er iets was dat ze kon melden (CGVS M. (...), p.19). Dat jullie zo'n risico namen, is zeer merkwaardig, zeker in het licht van A.R. (...) zijn verklaringen dat zijn vader gedood werd omwille van zijn link met de Koerdische partij KDPI (CGVS D. (...), p.6) en uw verklaringen dat uw broer H. (...) gedood werd en de ettalaat aanwezig was op zijn begrafenis, zoals u beweert (CGVS M. (...), p.7-8). Er mag worden verwacht dat de familieleden van H. (...) in het oog zouden worden gehouden door de Iraanse autoriteiten indien geloofwaardig. Dat u en uw neef zo'n risico namen wetende met wat voor een buurvrouw jullie te maken hadden, is dan ook weinig plausibel gezien de Iraanse context. Bovendien geeft u zelf te kennen dat er zeker andere personen waren die meewerkten met PJAK en u zeker niet de enige persoon was die goederen stockeerde voor deze partij. Dat u ter verklaring stelt dat u uit enige voorzorg uw contacten beperkte (CGVS M. (...), p.19) en dat jullie opdrachtgever M.N. (...) weinig en enkel als het donker was kwam (CGVS M. (...), p.22), snijdt geen hout aangezien uit jullie verklaringen net blijkt dat er veelvuldig vreemde mensen over de vloer kwamen en bleven overnachten (CGVS D. (...), p.10 en CGVS K. (...), p.15).

Uiterst frappant is ook dat u het niet nodig vond om A.R. (...) of jullie opdrachtgever M.N. (...) in kennis te stellen van het feit dat J. (...) u voorstelde om zelf ook lid te worden van de Basij (CGVS M. (...) p.20). Door aan u te vragen lid te worden, kon J. (...) namelijk te weten komen of u een regeringsgezind persoon was, perfect af te leiden uit uw reactie, antwoord, of uitblijven van uw antwoord. Dat u het niet nodig vond deze wel zeer betekenisvolle en allerminst onschuldige vraag van J. (...) gewoonweg niet mee te delen aan A.R. (...) of M.N. (...), en daarboven gewoon verder deed met uw activiteiten, is gewoonweg niet aannemelijk in de door u beschreven context. Ook het risico voor M.N. (...) was bijzonder groot en het is dan ook niet aannemelijk dat u hem niet zou hebben ingelicht over de rol van uw buurvrouw J. (...). Er kan geconcludeerd worden dat het, gezien de verbonden risico's in Iran, al te lichtzinnig en bijgevolg weinig aannemelijk is om veelvuldig PJAK-leden te laten overnachten onder de figuurlijke neus van de Basij. Het is compleet onaannemelijk om M.N. (...) hier niet van in kennis te stellen. Bijgevolg kan er geen geloof gehecht worden aan jullie directe vluchtaanleiding.

De aannemelijkheid van de bewering dat jullie daadwerkelijk goederen voor PJAK zouden gestockeerd hebben en bijgevolg ook het feit dat ze ontdekt werden, komt overigens verder onder druk te staan doordat jullie verklaringen niet overeenkomen met betrekking tot de goederen zelf die ontdekt werden door J. (...). A.R. (...) stelt namelijk dat de goederen op advies van M.N. (...) bij u werden bewaard tussen de andere slaaponderdelen omdat u een gezin had waardoor het minder opviel (CGVS D. (...), p.16). Voorts stellen jullie beiden dat J. (...) de link tussen de goederen en politieke activiteiten kon leggen omwille van de hoeveelheid goederen waarover het ging (CGVS D. (...), p.17 en CGVS M. (...), p.20). Naast het feit dat A.R. (...) spreekt over 'bijna drie grote zakken' (CGVS D. (...), p.16) en u spreekt over vier of misschien vijf grote zakken (CGVS M. (...), p.18), is het vooral zeer opmerkelijk dat u eveneens spreekt over twee à drie tijdschriften van PJAK (CGVS M. (...), p.18) terwijl A.R. (...) hierover niets vermeldde. Hij spreekt enkel over ondergoed, zakdoeken, handschoenen, schoenen, medicijnen en gewone kledij (CGVS D. (...), p.16). Dat A.R. (...) – gezien het belang in de link die J. (...) kon leggen tussen de goederen en PJAK – dergelijk opmerkelijk gegeven achterwege zou laten, is hoogst onaannemelijk. Bovenstaande bedenking maakt jullie relaas betreffende jullie directe vluchtaanleiding dan ook verder ongeloofwaardig.

Bovendien zijn ook uw voorzorgsmaatregelen in het huis onvoldoende wetende dat uw directe buurvrouw een informant is die bovendien meekwam tot aan de deur en ook mee binnen kwam piepen (CGVS M. (...) p. 19). In de kantlijn kan ook opgemerkt worden dat het vreemd overkomt dat u, op het moment dat er PJAKgoederen gestockeerd lagen in uw huis, net op dat moment onder het bed wenste te kuisen en aldus alle PJAKgoederen van onder het bed haalde (CGVS M. (...) p. 18). Dat u gewoon niet wachtte tot de goederen weg waren om eens onder het bed te poetsen, is weinig plausibel, te meer daar verwacht mag worden dat u net extra voorzichtig zou zijn omwille van uw risicovolle activiteiten en moeilijke buurvrouw. Dat u, met de kennis die u had, niet extra oplettend was toen u wist dat uw minderjarige dochter naar de supermarkt ging en dus de deur achter haar normaal diende toe te trekken, is in die context evenmin geloofwaardig (CGVS M. (...) p. 20). Verwacht mag worden dat u, op het moment dat uw minderjarige dochter vertrekt, alles controleert, net omdat u van plan bent de goederen van PJAK van onder het bed te trekken om er te kuisen. Dat u niet extra voorzichtig bent en de verantwoordelijkheid mij uw minderjarige dochter legt, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw directe vluchtaanleiding verder.

Evenzeer uw gedrag net na de ontdekking van de PJAK-goederen door J. (...) roept vragen op. Zo zou u, nadat u zeer kort op adem was gekomen bij uw vriend S. (...) op vijf minuten van uw woning, onmiddellijk samen met A.R. (...) en uw kinderen bij M.N. (...) zijn gegaan om daar jullie verdere stappen te gaan bespreken (CGVS M. (...), p. 16). Dat u, wetende dat uw buurvrouw de autoriteiten op de hoogte kon hebben gebracht, zo'n risico nam om nadien onmiddellijk naar M.N. (...) te gaan zodoende hem ook in grote onveiligheid te dompelen, is gezien de context evenmin geloofwaardig. Verwacht mag worden dat, indien geloofwaardig, jullie jullie opdrachtgever niet zo in gevaar zouden hebben gebracht.

Tot slot dient nog aangestipt te worden dat u noch A.R. (...), uitgezonderd jullie verklaringen dat het regime bij jullie familieleden is komen informeren, geen concrete aanwijzingen hebben of er al dan niet een officiële aanklacht lopende is tegen jullie (CGVS D. (...), p. 18 en CGVS M. (...), p. 22). Uw bewering er niet naar te kunnen informeren omdat u bang bent erover te praten via telefoon is niet geloofwaardig (CGVS M. (...), p. 22). U bent namelijk sowieso in contact met familieleden in Iran (CGVS M. (...), p. 5-6). Indien uw vervolging geloofwaardig zou zijn, is het niet aannemelijk dat u uw familieleden in gevaar zou brengen als voortvluchtige met hen contact op te nemen. Dat u dit toch doet, ondermijnt dan ook uw geloofwaardigheid daadwerkelijk vervolgingsproblemen te hebben. Wat echter nog frappanter is, is dat A.R. (...) aanhaalt voor hij uit Bosnië vertrok, dus na jullie vlucht uit Iran, nog telefonisch contact te hebben gehad met M.N. (...) via uw telefoon (CGVS D. (...), p.5). Dat jullie zo'n risico nemen en opnieuw M.N. (...) in gevaar brengen, is hoegenaamd niet plausibel in de door jullie geschetste context.

Even problematisch is de vaststelling dat jullie verklaringen niet overeenkomen met betrekking tot wie er na de ontdekking van jullie activiteiten allemaal problemen ondervonden heeft met het Iraans regime. Deze informatie werd jullie nochtans door dezelfde persoon, namelijk M.N. (...), meegedeeld (CGVS D. (...), p.5; CGVS M. (...), p.7 en CGVS K. (...), p.15) waardoor deze in principe gelijk zou moeten zijn. Zo stelt A.R. (...) bij DVZ dat de Ettelaat diezelfde dag bij zijn zus alsook bij uw zus, broer en moeder is langs geweest en dat zijn zus daarna nog een tweede keer ondervraagd en hierbij gedurende vierentwintig uur opgepakt werd (vragenlijst CGVS D. (...) d.d. 10/02/2020, punt 5). Tijdens zijn onderhoud op het CGVS herhaalt hij dit en voegt hij eraan toe dat uw moeder, broer en zus werden meegenomen en dat zijn zus pas drie a vier maanden later opnieuw bezoek kreeg van de Ettelaat. Daarna zijn er geen problemen meer geweest, beweert hij (CGVS D. (...), p. 5-6). U stelt bij DVZ ook dat de Ettelaat bij uw zus, broer en moeder geweest is, maar ook dat uw broer en moeder twee à drie dagen later nogmaals werden opgeroepen. U spreekt er niet over de zus van A.R. (...) (vragenlijst CGVS M. (...) d.d. 10/02/2020, punt 5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS spreekt u in eerste instantie echter over uw zus en ex-man. Vervolgens gevraagd of het enkel bij deze twee personen was, voegt u hier nog aan toe dat het bij uw twee zussen was alsook bij A.R. (...)’s zus en bij uw broer T. (...). Pas wanneer u overeenkomstig uw verklaringen bij de DVZ geconfronteerd wordt, bevestigt u dat ook uw moeder bezocht werd, ter verantwoording mededelend dat u zich niet goed voelt wanneer u over uw broer spreekt. Dergelijke verklaring is onvoldoende aangezien ze de initiële lacune niet verklaart. Uw zoon P. (...) verklaarde bij de DVZ dan weer dat de Ettelaat bij A.R. (...)’s zus, zijn oma en tante en zijn vader geweest zijn (vragenlijst CGVS d.d. 10/02/2020 – punt 5). Op het CGVS verklaart hij dat ze daarnaast ook bij beide ooms en tantes geweest zijn (CGVS K. (...), p. 18). Ter verantwoording stelt uw zoon slechts dat hij vermoedt dat hij op DVZ wel verteld heeft over zijn ooms (CGVS K. (...), p. 18) hetgeen onvoldoende is. Er dient hoe dan ook vastgesteld te worden dat jullie allesbehalve samenhangend zijn over wie er een bezoekje heeft gekregen van de Ettelaat betreffende jullie vervolgingsproblemen. Dergelijke ongerijmdheden vormen een bijkomende en ernstige aantasting van de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas aangezien ze betrekking hebben op essentiële elementen.

Vreemd is ook dat u en A.R. (...) amper informatie kunnen verschaffen over uw broer H. (...) zijn politieke activiteiten en hoe hij om het leven kwam, terwijl jullie aanhalen door hem sympathisant geworden te zijn van PJAK en hij net omwille van zijn politieke profiel door het Iraanse regime werd vergiftigd en vermoord (CGVS D. (...), p. 9, 12 en 19 en CGVS M. (...), p. 5 en 7). Indien jullie daadwerkelijk zo nauw bij H. (...) betrokken waren, mag enige basiskennis worden verwacht. Zo kan A.R. (...) niets zeggen over H. (...) zijn rang of functie bij PJAK (CGVS D. (...), p.12). Daarnaast kunnen jullie jullie vage bewering dat de lijkschouwer gezegd heeft tegen H. (...) zijn echtgenote dat hij vergiftigd werd, evenmin hard maken. Zo weet u niet met welk gif H. (...) om het leven zou zijn gebracht (CGVS M. (...), p. 8; CGVS D. (...), p.13) en leggen noch u noch A.R. (...) een autopsierapport of attest van de lijkschouwing van H. (...) blijkt daarenboven niet mogelijk omdat het volgens u al vijf à zes jaar geleden is en er daarna niet meer verder werd op ingegaan (CGVS M. (...), p.8). Er mag echter een afdoende verklaring verwacht worden waarom het voor u niet mogelijk zou zijn enig bewijs hiervan te voorzien. Jullie leggen wel verschillende foto's en videofragmenten van H. (...)s begrafenis, graf en activiteiten als zanger neer ter staving van jullie verzoek om internationale bescherming. Er dient echter te worden opgemerkt dat deze attesten niets zeggen over de door jullie aangehaalde redenen waarom jullie Iran zijn moeten ontvluchten, waardoor deze documenten jullie vluchtmotieven dan ook niet kunnen aantonen. Wat er ook van zij, u haalt aan zelf geen problemen met de Iraanse autoriteiten te hebben gehad omwille van de activiteiten en dood van uw broer H. (...) (CGVS M. (...), p. 9).

Op basis van bovenstaande vaststellingen kan worden vastgesteld dat uw activiteiten voor PJAK en die van A.R. (...) niet geloofwaardig zijn en evenmin de daaraan gekoppelde vervolgingsfeiten waardoor u met uw minderjarige dochter, uw meerderjarige zoon P.K. (...) en neef D.A.R. (...) Iran hebben moeten ontvluchten.

Deze vaststellingen, die wijzen op een tekort aan geloofwaardigheid, zijn bovendien van die aard dat ze het onmogelijk maken om zicht te krijgen op uw werkelijke achtergrond of reële situatie, meer bepaald op de redenen waarom u uw land verlaten hebt, op uw eventuele relaties met de autoriteiten van uw land van herkomst en op het eventuele risico op vervolging. Ze zijn tevens van die aard dat zij een beoordeling van het risico van vervolging ten gevolge van uw in België gevoerde activiteiten onmogelijk maken. Het is immers voor dit laatste van primordiaal belang een reëel en geloofwaardig beeld te hebben van uw achtergrond, uw eventuele relaties met de autoriteiten en uw vroeger verrichte activiteiten. Door uw ongeloofwaardige verklaringen inzake uw vluchtmotieven maakt u die beoordeling onmogelijk. Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na uw aankomst in België zijn de reële kans op vervolging/moeilijkheden en de ernst van die vervolging/moeilijkheden van cruciaal belang. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling door de Iraanse autoriteiten van uw activiteiten ontwikkeld in België. Enkel indien uw activiteiten leiden tot een toeschrijving van een dissidente overtuiging door de Iraanse overheden is er sprake van een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is bijgevolg niet aannemelijk dat activiteiten, ontwikkeld na de vlucht, leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden. In dit verband dient erop gewezen te worden dat noch u, noch uw zoon P. (...) noch uw neef A.R. (...) overtuigen als zouden de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van jullie activiteiten in België. Uit beschikbare informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan er een kopie in het administratief dossier is gevoegd, blijkt namelijk dat de Iraanse autoriteiten niet de mogelijkheden hebben om alle oppositie-activiteiten in het buitenland te monitoren. Bovendien blijkt dat jaarlijks duizenden Iraniërs naar Iran terugkeren en dat, op een zeer beperkt aantal uitzonderingen na, personen die geen of weinig zichtbare oppositieactiviteiten in het buitenland ontwikkelen in principe bij terugkeer geen problemen ondervinden. Veel hangt bijgevolg af van de zichtbaarheid van de persoon en zijn activiteiten. Uit deze informatie blijkt ook dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende asielzoekers en dat zij evenmin veel aandacht hebben voor wat de asielzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn de personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden, die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Zoals blijkt uit voorgaande heeft u vooreerst niet aannemelijk gemaakt dat jullie al eerder een verhoogd risicoprofiel had en jullie omwille van oppositieactiviteiten in Iran in het vizier van de autoriteiten waren gelopen. Voorts kan ook niet zomaar worden aanvaard dat jullie op basis van de berichten over jullie activiteiten op het facebookprofiel van P. (...) in het vizier zouden gekomen zijn. Zijn bewering dat de autoriteiten 100% op de hoogte zijn van zijn facebookprofiel (CGVS K. (...), p.7) is een blote redenering die hij niet onderbouwt. Hij verwijst hiervoor enerzijds algemeen op het feit dat de inlichtingendiensten in Iran hun burgers volgen (CGVS K. (...), p.7-8) hetgeen weerlegt wordt op basis van hierboven vermeldde informatie dat het regime onmogelijk alles kan monitoren en anderzijds naar zijn neef en nicht die met hun profiel G.M. (...) en A.M. (...) soms 'likes' geven op zijn facebookberichten en soms via Whatsapp reageren waardoor het regime volgens hem op de hoogte is

(CGVS K. (...), p.10). Tekenend is echter dat niemand tot nu toe enige problemen ondervonden heeft naar aanleiding van de berichten die uw zoon gepost heeft sinds hij Iran verlaten heeft en dus door hen zou geliked zijn en hij aangeeft dat er geen mensen momenteel wonende in Iran onder zijn vrienden heeft (CGVS K. (...), p.8). Er is dan ook geen reden om aan te nemen dat de Iraanse autoriteiten zijn Facebookpagina in de gaten zouden houden. Hier kan trouwens nog aan toegevoegd worden dat de profielnaam van uw zoon initieel 'P.Ko(...)' was. Hij heeft pas enkele dagen voor zijn gehoor op het CGVS zijn profielnaam veranderd naar zijn eigen naam (CGVS K. (...), p.7), hetgeen op zijn minst opportunistisch te noemen is, wat overigens ook kan gezegd worden over het feit dat A.R.D. (...) pas op 12 oktober, na het gehoor op het CGVS, verschillende foto's van zijn deelnames aan manifestaties in België heeft gepost. Bijgevolg is geenszins aangetoond dat P. (...) en bijgevolg ook u en A.R. (...), persoonlijk in het vizier van de Iraanse autoriteiten zijn gekomen omwille van jullie politieke en regime-kritische activiteiten buiten Iran.

Wat er ook van zij, jullie politieke activiteiten zijn hoe aan ook beperkt en bestaan slechts uit enkele deelnames aan pro-Koerdische manifestaties en een bezoek aan een Koerdisch tv-station en het partijbureau in België. Het louter bijwonen van enkele Koerdische manifestaties toont evenwel niet aan dat jullie werkelijk door het Iraans regime een oppositieprofiel worden toegemeten. Hoewel jullie volgens u en A.R. (...) allemaal aan dezelfde activiteiten in België hebben deelgenomen, is het niet duidelijk aan hoeveel betogingen jullie in totaal zouden hebben deelgenomen (CGVS D. (...), p. 18-19 en CGVS M. (...), p. 11). A.R. (...) spreekt over twee à drie activiteiten in Leuven en drie activiteiten in Brussel (CGVS D. (...), p. 7-8). U spreekt echter van één activiteit in een stad waarvan u de naam niet kent en twee activiteiten in Brussel (CGVS M. (...), p.10). P. (...) spreekt eveneens over slechts drie activiteiten, één in Leuven en twee in Brussel (CGVS K. (...), p. 8). Wanneer u bovendien werd gevraagd welke manifestaties er tegen het Iraanse regime gericht waren, stelt u dat één van de betogingen in Brussel gericht was tegen het Iraans regime omdat er dood aan de Ayatollah geroepen werd (CGVS M. (...), p. 11). A.R. (...) werd eveneens gevraagd welke betogingen er gericht waren tegen het Iraanse regime waarbij hij stelt dat deze in Leuven gericht waren tegen de Iraanse en de Turkse onderdrukking van de Koerden en dat van de drie betogingen in Brussel enkel de laatste gericht was tegen het Iraanse regime, de overige twee tegen het Turkse. Op basis van de door jullie voorgelegde foto's waaruit uw deelname aan deze betogingen moet blijken, kan echter niet afgeleid worden dat de betogingen daadwerkelijk gericht waren tegen de Iraanse autoriteiten. U geeft zelf ook aan bij een van de betogingen eigenlijk niet goed te weten waarvoor er toen werd betoogd (CGVS M. (...), p. 10). Jullie maken ook enkele videofragmenten over waarop jullie te zien zijn aan het Schumanplein te Brussel waarbij jullie, een PJAK-vlag ter hand, samen met enkele tientallen anderen slogans roepen waarin het CGVS meent te herkennen dat deze slogans gericht zijn tegen Erdogan en Khamenei. Dat jullie op één welbepaald moment in Brussel enkele slogans geroepen hebben tegen 'Khamenei', kan in het licht van de reeds aangehaalde beschikbare informatie bezwaarlijk als doorslaggevend element worden aanvaard waarom jullie alsnog in het vizier van de Iraanse autoriteiten gekomen zou zijn en bij terugkeer vervolgd zou worden. Uw zoon P. (...) draagt tijdens zijn deelnames overigens een T-shirt met het logo van YPG, de Koerdische volksbeschermingseenheden in Syrië. Op basis van bovenstaande informatie kunnen jullie allerminst overtuigen dat jullie door deelname aan deze manifestaties een dermate politiek oppositieprofiel in België hebt opgebouwd waardoor jullie alsnog in het vizier van de Iraanse autoriteiten zouden zijn gekomen.

Gezien het geheel van bovenstaande observaties kan u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat u zelf tijdens uw onderhoud op de CGVS aangeeft dat u in het verleden een moeilijk leven had maar geen problemen hebt gekend met de autoriteiten (CGVS M. (...), p.9-10). U geeft eveneens aan dat u het rustig en goed had, ook op financieel vlak, en geenszins zou vluchten indien uw leven niet in gevaar zou zijn (CGVS M. (...), p. 22) en dat de enige reden waarom u en uw dochter niet naar Iran terug kunnen, het aantreffen van de goederen was (CGVS M. (...), p. 16) hetgeen hierboven ongeloofwaardig werd geacht. Betreffende het feit dat uw minderjarige dochter naar de psycholoog gaat dient te worden opgemerkt dat zij dit doet omwille van zaken die ze zou hebben gezien tijdens jullie reisweg naar België en omdat de situatie in het opvangcentrum in België niet top is, jullie er al lang wonen en er vaak conflicten zijn tussen mensen en jullie (CGVS M. (...), p. 10). Deze zaken hebben geen betrekking op gebeurtenissen in Iran. Bovendien staft u haar psychologische problemen niet met een attest.

Betreffende de verklaringen van P. (...) dat hij in het verleden in 1393 of 1394 al eens door agenten mishandeld werd in Iran naar aanleiding van festiviteiten rond Nowruz, het Iraanse nieuwjaar, dient te worden opgemerkt dat hij zelf aangeeft op huidig ogenblik hieromtrent geen problemen meer van te ondervinden met het Iraans regime en die mensen niet meer heeft teruggezien. Aldus koppelt P. (...) bij terugkeer naar Iran geen vrees voor vervolging aan deze eenmalige gebeurtenis (CGVS K. (...), p. 6, p. 15). Op de foto's die P. (...) hiervan neerlegt als bewijs, waarop littekens te zien zijn, is bovendien niet

op te maken wanneer en in welke omstandigheden hij die vroegere verwondingen zou hebben opgelopen. Als voorbeeld voor de beperkingen die de Iraanse autoriteiten Koerden opleggen verwijst P. (...) naar het feit dat hij lang geleden van school werd gesmeten omdat hij zich niet zou aansluiten bij de Basij (CGVS K. (...), p.13). Opnieuw haalt hij hierover aan dat deze gebeurtenis geen reden was voor zijn vlucht uit Iran (CGVS K. (...), p. 19).

A.R. (...) haalt bijkomend nog aan in het verleden problemen te hebben ondervonden met het Iraanse regime omwille van religieuze activiteiten van zijn zus en schoonbroer waarbij hijzelf tweemaal werd gearresteerd (CGVS D. (...), p. 4). Echter, zoals hij zelf ook aangeeft, is het een oude beschuldiging en koppelt hij er zelf actueel geen vrees meer aan (CGVS D. (...), p.4). Zijn verwijzing naar de executie van zijn vader ten gevolge van diens politieke activiteiten voor de KDPI, die hij niet staft (CGVS D. (...), p. 6), is op zich geen reden om aan te nemen dat er in zijn hoofd actueel eveneens een vrees voor vervolging bestaat. A.R. (...) haalt de executie van zijn vader aan om te duiden dat het regime zijn politieke daad zeker niet door de vingers zal zien (CGVS D. (...), p.16), doch deze daad waarvan sprake is weinig aannemelijk zoals hierover reeds uiteengezet is.

Er dient te worden opgemerkt dat om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, het ontzeggen van rechten en discriminatie van die aard moet zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat de fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. U, noch P. (...) noch A.R. (...) tonen op generlei wijze aan dat dit in jullie casu het geval is. Bijgevolg kan het loutere feit te behoren tot de Koerdische etnie en afkomstig te zijn uit Iran niet volstaan om zich te kunnen beroepen op internationale bescherming, doch dringt een strikt individuele beoordeling van de voorgehouden problemen zich op. Zoals eerder aangetoond kan echter geen enkel geloof worden gehecht aan jullie voorgehouden problemen. Evenmin uw verklaringen het Iraanse regime te verwijten analfabeet te zijn, in het verleden door de politie lastiggevallen geweest te zijn omdat u zong en daarbij beledigd en geslagen te zijn met de kolf van een wapen en lastiggevallen geweest te zijn door de zedenpolitie omdat uw dochter, toen ze nog heel klein was, geen sluier droeg zijn niet van dien aard om bovenstaande beoordeling om te buigen (vragenlijst CGVS E. (...) vraag 7). Uit deze feiten kan bij terugkeer naar Iran geen actuele gegronde vrees voor vervolging of een actueel reëel risico op ernstige schade worden geput.

De door u, P. (...) en A.R. (...) voorgelegde documenten wijzigen bovenstaande vaststellingen niet. Uw identiteit, die van uw dochter, zoon P. (...) en neef A.R. (...) wordt niet in twijfel getrokken wordt. Ook uw huwelijks- en scheidingsakte zeggen niets over uw asielmotieven, net zoals het feit dat u tapijten kunt maken dit niet doet. Jullie maken via jullie advocaat per mail voor elk van jullie een bevestigingsbrief van PJAK over. Dergelijke attesten hebben maar bewijswaarde wanneer ze ondersteunt worden door geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier niet het geval is. Daarenboven blijkt het om inhoudelijk drie identiek dezelfde attesten te gaan, die een duidelijk gesolliciteerd karakter hebben en waarin staat vermeld dat u in Iraans Koerdistaan een sympathisant was en sinds 2020 ook in België sympathisant bent. Alleszins voor P. (...) gaat deze inhoud al niet op. P. (...) verklaarde namelijk zelf dat hij in Iran geen activiteiten had voor PJAK en pas met de ideologie van de partij in aanraking kwam sinds hij in België is (CGVS K. (...), p. 8). De waarachtigheid van de drie attesten wordt op deze manier volledig ondermijnd. Er kan dan ook geen enkele waarde aan gehecht worden. De foto's en videofragmenten betreffende jullie deelname aan politieke manifestaties in België alsook de foto's en videofragmenten betreffende H.M. (...) werden reeds besproken. Dat uw zoon P. (...) piano speelt heeft evenmin betrekking op de door jullie aangehaalde vervolgingsfeiten. De voorgelegde foto's genomen tijdens uw reis of in het opvangcentrum alsook de werkbadge van P. (...), zijn curriculum vitae en de afsprakennota van het NOCHH die hij neerlegt, hebben op zich geen invloed op de afweging of u een gegronde vrees op vervolging dan wel reëel risico op ernstige schade hebt bij terugkeer naar Iran."

Na het voorgaande kan er ook wat u betreft besloten worden tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Beoordeling van de zaak

2.1. Verzoeker is de neef van mevrouw E.M. Het beroep van E.M. is gekend bij de Raad onder het rolnummer RvV 255 574. In de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker wordt verwezen naar en geciteerd uit de beslissing die door verweerder werd genomen ten aanzien van E.M. Verzoeker betwist verder niet en uit de stukken van het dossier en de inhoud van het voorliggende verzoekschrift blijkt

genoegzaam dat verzoeker zich in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming beroept op dezelfde asielmotieven als deze die door zijn nicht werden aangevoerd in het kader van haar verzoek om internationale bescherming. Daarenboven beroept verzoeker zich in het voorliggende verzoekschrift zowel in rechte als in feite nagenoeg integraal op dezelfde gegevens, middelen en argumenten als deze die zijn nicht aanvoerde in het kader van haar beroep voor de Raad, gekend onder het voormelde rolnummer.

Bij arrest nr. 260 054 van 2 september 2021 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd inzake het beroep van verzoekers nicht, E.M., geoordeeld als volgt:

“1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraanse nationaliteit te hebben en van Koerdische afkomst te zijn. U bent geboren te Sanandaj op (...). U hebt scholing genoten tot het vijfde leerjaar, bent analfabeet en werkte als kok in een restaurant en was daarnaast zangeres. U was getrouwd met K.A. (...) maar bent gescheiden op 29 Khordad 1393 hetgeen overeenkomt met 24 juni 2014. Uit dit huwelijk hebt u twee kinderen, een meerderjarige zoon K.P. (...) en een minderjarige dochter K.Z. (...). Uw beide kinderen zijn bij u in het opvangcentrum in Leopoldsborg. Via uw broer H. (...) kwam u in contact met de politieke partij PJAK en werd u sympathisant. Sinds twee jaar voor uw vertrek ontving en bewaarde u samen met uw neef A.R. (...) bij uw thuis goederen voor de partij. A.R. (...) woonde op de eerste verdieping, u met de kinderen op het gelijkvloers. Naast het verzamelen en stockeren van goederen liet u ook een tien tot twaalf keer leden van Pjak overnachten in uw woning. Deze leden werden vervolgens door A.R. (...) vervoerd. Jullie opdrachten voor Pjak kregen jullie van Ha. (...) of M.N. (...).

Op een dag was u aan het kuisen in de kamer waar er goederen van Pjak waren opgeslagen en had uw dochter Z. (...) de deur laten openstaan toen ze naar de winkel ging. Hierdoor kon uw buurvrouw J. (...) ongevraagd binnenkomen. Zij was een gekende informante van het regime en zag de goederen van Pjak liggen. Waar J. (...) normaal altijd even bleef om thee te drinken vertrok ze deze keer onmiddellijk. Aangezien dit niet haar gewoonte was, kreeg u schrik en bent zelf vertrokken naar uw vriendin S. (...) die even verderop woont. U hebt uw dochter meegenomen en uw neef A.R. (...) gecontacteerd. A.R. (...) is uw zoon P. (...) gaan ophalen op diens werk en is ook naar S. (...) gekomen waar hij jullie heeft opgepikt. U hebt S. (...) gevraagd om polshoogte te gaan nemen aan jullie woning zonder haar verder in te lichten en kortelings later werd u telefonisch op de hoogte gebracht door S. (...) dat de Ettelaat jullie huis omsingeld had. Samen met uw kinderen en A.R. (...) bent u naar Ha. N. (...) in Hasanabad gereden en hebt u hem ingelicht over hetgeen er gebeurd is. Ha. N. (...) heeft jullie vervolgens naar zijn zus F. (...) in Tangyser gebracht. Terwijl jullie daar bleven is Ha. N. (...) zich van de situatie gaan vergewissen. Jullie vernamen van Ha. N. (...) dat de Ettelaat eveneens bij uw familieleden geweest was en hij zei dat jullie Iran moesten verlaten. Vervolgens zijn jullie naar Urmia gegaan en vandaaruit hebben jullie met behulp van smokkelaars de grens met Turkije overgestoken. Via Turkije en omzwervingen langs Servië, Bosnië-Herzegovina, Kroatië, Slovenië en Italië bent u uiteindelijk in België toegekomen waar u, samen met uw neef A.R.D. (...) (O.V. 8.911.758) en uw meerderjarige zoon P.K. (...) (O.V. 8.911.765), voor uzelf en uw minderjarige dochter een verzoek om internationale bescherming indiende op 20 september 2019.

In het verleden werd u al door de politie lastiggevalven omdat u zong hetgeen u niet toegestaan werd. U werd hierbij beledigd en geslagen met de kolf van een wapen. Ook werd u vroeger lastiggevalven door de zedenpolitie omdat uw dochter, toen ze nog heel klein was, geen sluier droeg. U verwijt het regime de schuldige te zijn van uw analfabetisme.

Bij terugkeer naar Iran vreest u niet meer aanvaard en gedood te zullen worden.

Uw zoon P. (...) verklaart nog van school gegooid geweest te zijn omdat hij geweigerd had in te gaan op een voorstel om informant te worden voor het regime en tijdens het Nowruz-festival van 1393 of 1394 gedurende één week opgepakt en mishandeld geweest te zijn door de autoriteiten. A.R. (...) haalt dan weer bijkomend nog aan in het verleden problemen te hebben ondervonden met het Iraanse regime omwille van religieuze activiteiten van zijn zus en schoonbroer waarbij hijzelf tweemaal werd gearresteerd.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een kopie van uw shenasnameh, een originele huwelijks- en scheidingsakte en uw Iraanse identiteitskaart voor alsook een kaart die bewijst dat u tapijten kan maken. Voorts legt u zowel tijdens het persoonlijk onderhoud als nadien per email foto's voor van en over uw overleden broer H. (...) waaronder een foto waarop u samen met hem staat afgebeeld, een foto van uw moeder waarbij ze een foto van haar zoon H. (...) en een foto van haar zoon S. (...) vasthoudt en foto's van zijn graf en begrafenis. Tevens legt u foto's van uzelf met een bejaarde dame die u in Servië/Kroatië hebt leren kennen en die ondertussen overleden is, foto's waarop u zelf,

uw neef A.R. (...) en uw zoon P. (...) te herkennen zijn tijdens jullie reis naar België en foto's van uzelf en uw zoon in België, onder meer in het opvangcentrum. Tot slot maakt u ter staving van uw verzoek een foto over van uzelf en uw zoon die een T-shirt van YPG draagt alsook enkele foto's waarop uzelf, uw zoon P. (...) en uw neef A.R. (...) te herkennen zijn en waaruit blijkt dat jullie aanwezig zijn op één of meerdere manifestaties in België. Op 6 oktober 2020 maakt u per email eveneens enkele videofragmenten over van jullie deelname aan manifestaties in België, van de begrafenis van uw broer H. (...), van uw broer H. (...) zijn activiteiten als zanger en van uw zoon P. (...) terwijl hij in België piano speelt. Via uw advocaat werd een attest van PJAK overgemaakt waaruit blijkt dat jullie sympathisant zijn van de partij. A.R. (...) legt daarnaast zijn originele militaire kaart voor samen met een kopie van zijn Shenashameh. P. (...) legt bijkomend zijn origineel Iraans rijbewijs voor, zijn originele Iraanse identiteitskaart, een document waarmee hij aantoonde dat hij tolkt voor NOCHH in het opvangcentrum, zijn curriculum vitae opgesteld in het Nederlands en foto's met littekens.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen en alle elementen in uw administratief dossier in uw hoofde niet kan worden besloten dat er een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging bestaat zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.

U vreest, net als uw neef A.R.D. (...) en uw zoon P.K. (...), vervolging in de vorm van executie of marteling door het Iraanse regime omwille van uw activiteiten voor de Koerdisch-Iraanse politieke partij PJAK in Iran (notities van het persoonlijk onderhoud CGVS D. (...), d.d. 28/09/2020, p. 16; notities van het persoonlijk onderhoud CGVS M. (...), d.d. 01/10/2020, p. 16 en notities van het persoonlijk onderhoud CGVS K. (...), d.d. 02/10/2020, p.15). Er kan er echter geen geloof gehecht worden aan jullie persoonlijke vervolgingsproblemen met de autoriteiten van Iran.

Vooreerst komt de geloofwaardigheid van uw engagement en dat van uw neef A.R.D. (...) voor de politieke partij PJAK in het gedrang omwille van incoherenties tussen jullie verklaringen betreffende de activiteiten die jullie in Iran in opdracht van M.N. (...) zouden hebben uitgevoerd (CGVS D. (...), p. 9 en CGVS M. (...), p. 17). Voor wat betreft deze activiteiten vermeldt A.R. (...) noch tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS noch bij zijn onderhoud op DVZ dat er ook leden van PJAK bleven overnachten in het huis waar jullie samen woonden (CGVS M. (...), p.5). Nochtans zijn de activiteiten die jullie in Iran voor PJAK ontwikkelden een sleutelelement in jullie asielrelaas waardoor er kan verwacht worden dat jullie steeds dergelijke zaken spontaan zouden vermelden wanneer naar jullie activiteiten wordt gevraagd. A.R. (...) spreekt echter enkel over het verzamelen van goederen en vervoeren van leden van PJAK (CGVS D. (...) p.9-10). Nochtans werd hem ook gevraagd of hij naast het verzamelen van goederen en het vervoer van PJAK-leden nog andere activiteiten had en werd hem ook gevraagd hoe hij de mensen herkende die hij diende te vervoeren (CGVS D. (...), p.10). In geen van beide antwoorden komt A.R. (...) ertoe te vermelden dat er PJAK-leden in het huis bleven overnachten. Volgens uw verklaring daarentegen zijn er, in de periode van twee jaar dat jullie op hetzelfde adres woonden, desalniettemin tien à twaalf keer leden van PJAK blijven overnachten waarna deze vervolgens met A.R. (...) mee weggingen (CGVS M. (...) p.17). Vervolgens dient opgemerkt te worden dat, voor wat betreft het laten overnachten van PJAK-leden, er ook een inconsistentie opduikt tussen uw verklaring - wanneer u stelt dat er ook een tiental keren leden van PJAK bleven overnachten toen u nog met uw kinderen bij uw moeder woonde (CGVS M. (...), p. 17) - en de verklaring van uw zoon P.K. (...) - die denkt dat er geen leden bleven overnachten toen hij met u en zijn zus bij zijn grootmoeder inwoonde (CGVS K. (...), p.16). Aangezien P. (...) uw oudste kind is en hij, op het moment van jullie verhuis naar het huis van A.R. (...), reeds meerderjarig was, kan redelijkerwijze aangenomen worden dat hij zou weten of er al dan niet PJAK-leden bleven overnachten. Bovenstaande inconsistenties ondermijnen de geloofwaardigheid van uw politieke engagement voor PJAK in Iran alsook die van A.R. (...).

Uw bewering in Iran voor PJAK actief te zijn geweest, wordt verder ondermijnd doordat het u aan elementaire kennis over de partij ontbreekt. Zo kent u de volledige naam van partij niet en weet u niet waarom ze exact werd opgericht noch waarom ze werd opgericht (CGVS M. (...), p.13). U deelde mee activiteiten te hebben ontwikkeld omdat uw broer H. (...) en schoonbroer M.N. (...) u hadden verteld over de partij en waar ze voor stond (CGVS M. (...), p.10). Frappant is dan ook dat u enkel zeer algemeen weet te vertellen dat de partij ijverde voor meer rechten voor de Koerden, voor democratie en voor gelijkheid tussen man en vrouw en u voorts te kennen geeft niet veel te weten over de partij (CGVS

M. (...), p.10). U kan zelfs geen incidenten meedelen die plaatsgevonden hebben in de periode kort voor uw vertrek uit Iran en waarin PJAK was betrokken (CGVS M. (...), p.13). Van iemand die in Iran zo'n risicovolle activiteiten op zich nam, zoals strijders in haar woning laten slapen en goederen laten stockeren, mag worden verwacht dat die een diepgaandere kennis heeft van haar partij. U nam het risico vervolgd te worden door de autoriteiten van uw land, verwacht mag worden dat u zich dan ook verdiept in de beweegredenen van uw partij of u zich er volledig in kan vinden. Dat u aangeeft dit allerminst te hebben gedaan, roept heel wat vragen op. Dat u bovendien verklaart hier niet veel mee bezig te zijn geweest omdat uw familie altijd politieke problemen kende (CGVS M. (...), p.13) is zelf contradictorisch en dan ook allerminst overtuigend afgezet tegen uw verklaring dat u zelf vier jaar activiteiten voor de partij hebt uitgevoerd (CGVS M. (...), p.10).

Bovenstaande vaststellingen ondermijnen uw bewering, alsook die van A.R. (...), actief te zijn geweest in Iran voor de Koerdische oppositiepartij PJAK.

Vervolgens komt ook de geloofwaardigheid van jullie directe vluchtaanleiding danig op de helling te staan doordat jullie hierover weinig aannemelijke en incoherente verklaringen over afleggen. Jullie dienden Iran naar eigen zeggen te ontvluchten omwille van de ontdekking van gestockeerde PJAK-goederen door jullie buurvrouw J. (...) (CGVS D. (...), p. 14, CGVS M. (...), p.16 en CGVS K. (...), p. 14).

Vooreerst is het moeilijk te begrijpen dat jullie, gezien de Iraanse context en het gevaar dat jullie liepen, in een periode van twee jaar voor PJAK goederen in huis hebben binnengebracht, opgeslagen en weggebracht en er in diezelfde periode tien tot twaalf keer leden van PJAK lieten overnachten (CGVS M. (...), p.18), terwijl jullie zich terdege bewust waren dat jullie rechtstreekse buurvrouw J. (...) een gekende en actieve medewerkster van de Basij was (CGVS D. (...), p. 17 en CGVS M. (...), p. 16) die zichzelf net tot taak gesteld had dergelijke zaken op te merken en te melden aan het regime en die bijgevolg alles wilde weten (CGVS M. (...), p.20). Daarenboven kwam J. (...) zelf ook meermaals op theevisite langs bij u (CGVS D. (...), p.17, CGVS M. (...), p.16 en CGVS K. (...), p.17) en beschrijft u haar zelf als een zeer arrogant iemand die in alle huizen ging piepen en kijken om te zien of er iets was dat ze kon melden (CGVS M. (...), p.19). Dat jullie zo'n risico namen, is zeer merkwaardig, zeker in het licht van A.R. (...) zijn verklaringen dat zijn vader gedood werd omwille van zijn link met de Koerdische partij KDPI (CGVS D. (...), p.6) en uw verklaringen dat uw broer H. (...) gedood werd en de ettalaat aanwezig was op zijn begrafenis, zoals u beweert (CGVS M. (...), p.7-8). Er mag worden verwacht dat de familieleden van H. (...) in het oog zouden worden gehouden door de Iraanse autoriteiten indien geloofwaardig. Dat u en uw neef zo'n risico namen wetende met wat voor een buurvrouw jullie te maken hadden, is dan ook weinig plausibel gezien de Iraanse context. Bovendien geeft u zelf te kennen dat er zeker andere personen waren die meewerkten met PJAK en u zeker niet de enige persoon was die goederen stockeerde voor deze partij. Dat u ter verklaring stelt dat u uit enige voorzorg uw contacten beperkte (CGVS M. (...), p.19) en dat jullie opdrachtgever M.N. (...) weinig en enkel als het donker was kwam (CGVS M. (...), p.22), snijdt geen hout aangezien uit jullie verklaringen net blijkt dat er veelvuldig vreemde mensen over de vloer kwamen en bleven overnachten (CGVS D. (...), p.10 en CGVS K. (...), p.15).

Uiterst frappant is ook dat u het niet nodig vond om A.R. (...) of jullie opdrachtgever M.N. (...) in kennis te stellen van het feit dat J. (...) u voorstelde om zelf ook lid te worden van de Basij (CGVS M. (...) p.20). Door aan u te vragen lid te worden, kon J. (...) namelijk te weten komen of u een regeringsgezind persoon was, perfect af te leiden uit uw reactie, antwoord, of uitblijven van uw antwoord. Dat u het niet nodig vond deze wel zeer betekenisvolle en allerminst onschuldige vraag van J. (...) gewoonweg niet mee te delen aan A.R. (...) of M.N. (...), en daarboven gewoon verder deed met uw activiteiten, is gewoonweg niet aannemelijk in de door u beschreven context. Ook het risico voor M.N. (...) was bijzonder groot en het is dan ook niet aannemelijk dat u hem niet zou hebben ingelicht over de rol van uw buurvrouw J. (...). Er kan geconcludeerd worden dat het, gezien de verbonden risico's in Iran, al te lichtzinnig en bijgevolg weinig aannemelijk is om veelvuldig PJAK-leden te laten overnachten onder de figuurlijke neus van de Basij. Het is compleet onaannemelijk om M.N. (...) hier niet van in kennis te stellen. Bijgevolg kan er geen geloof gehecht worden aan jullie directe vluchtaanleiding.

De aannemelijkheid van de bewering dat jullie daadwerkelijk goederen voor PJAK zouden gestockeerd hebben en bijgevolg ook het feit dat ze ontdekt werden, komt overigens verder onder druk te staan doordat jullie verklaringen niet overeenkomen met betrekking tot de goederen zelf die ontdekt werden door J. (...). A.R. (...) stelt namelijk dat de goederen op advies van M.N. (...) bij u werden bewaard tussen de andere slaaponderdelen omdat u een gezin had waardoor het minder opviel (CGVS D. (...), p.16). Voorts stellen jullie beiden dat J. (...) de link tussen de goederen en politieke activiteiten kon leggen omwille van de hoeveelheid goederen waarover het ging (CGVS D. (...), p.17 en CGVS M. (...), p.20). Naast het feit dat A.R. (...) spreekt over 'bijna drie grote zakken' (CGVS D. (...), p.16) en u spreekt over vier of misschien vijf grote zakken (CGVS M. (...), p.18), is het vooral zeer opmerkelijk dat u eveneens spreekt over twee à drie tijdschriften van PJAK (CGVS M. (...), p.18) terwijl A.R. (...)

hierover niets vermeldde. Hij spreekt enkel over ondergoed, zakdoeken, handschoenen, schoenen, medicijnen en gewone kledij (CGVS D. (...), p.16). Dat A.R. (...) – gezien het belang in de link die J. (...) kon leggen tussen de goederen en PJAK – dergelijk opmerkelijk gegeven achterwege zou laten, is hoogst onaannemelijk. Bovenstaande bedenking maakt jullie relaas betreffende jullie directe vluchtaanleiding dan ook verder ongeloofwaardig.

Bovendien zijn ook uw voorzorgsmaatregelen in het huis onvoldoende wetende dat uw directe buurvrouw een informant is die bovendien meekwam tot aan de deur en ook mee binnen kwam piepen (CGVS M. (...) p. 19). In de kantlijn kan ook opgemerkt worden dat het vreemd overkomt dat u, op het moment dat er PJAKgoederen gestockeerd lagen in uw huis, net op dat moment onder het bed wenste te kuisen en aldus alle PJAKgoederen van onder het bed haalde (CGVS M. (...) p. 18). Dat u gewoon niet wachtte tot de goederen weg waren om eens onder het bed te poetsen, is weinig plausibel, te meer daar verwacht mag worden dat u net extra voorzichtig zou zijn omwille van uw risicovolle activiteiten en moeilijke buurvrouw. Dat u, met de kennis die u had, niet extra oplettend was toen u wist dat uw minderjarige dochter naar de supermarkt ging en dus de deur achter haar normaal diende toe te trekken, is in die context evenmin geloofwaardig (CGVS M. (...) p. 20). Verwacht mag worden dat u, op het moment dat uw minderjarige dochter vertrekt, alles controleert, net omdat u van plan bent de goederen van PJAK van onder het bed te trekken om er te kuisen. Dat u niet extra voorzichtig bent en de verantwoordelijkheid mij uw minderjarige dochter legt, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw directe vluchtaanleiding verder.

Evenzeer uw gedrag net na de ontdekking van de PJAK-goederen door J. (...) roept vragen op. Zo zou u, nadat u zeer kort op adem was gekomen bij uw vriend S. (...) op vijf minuten van uw woning, onmiddellijk samen met A.R. (...) en uw kinderen bij M.N. (...) zijn gegaan om daar jullie verdere stappen te gaan bespreken (CGVS M. (...), p. 16). Dat u, wetende dat uw buurvrouw de autoriteiten op de hoogte kon hebben gebracht, zo'n risico nam om nadien onmiddellijk naar M.N. (...) te gaan zodoende hem ook in grote onveiligheid te dompelen, is gezien de context evenmin geloofwaardig. Verwacht mag worden dat, indien geloofwaardig, jullie jullie opdrachtgever niet zo in gevaar zouden hebben gebracht.

Tot slot dient nog aangestipt te worden dat u noch A.R. (...), uitgezonderd jullie verklaringen dat het regime bij jullie familieleden is komen informeren, geen concrete aanwijzingen hebben of er al dan niet een officiële aanklacht lopende is tegen jullie (CGVS D. (...), p. 18 en CGVS M. (...), p. 22). Uw bewering er niet naar te kunnen informeren omdat u bang bent erover te praten via telefoon is niet geloofwaardig (CGVS M. (...), p. 22). U bent namelijk sowieso in contact met familieleden in Iran (CGVS M. (...), p. 5-6). Indien uw vervolging geloofwaardig zou zijn, is het niet aannemelijk dat u uw familieleden in gevaar zou brengen als voortvluchtige met hen contact op te nemen. Dat u dit toch doet, ondermijnt dan ook uw geloofwaardigheid daadwerkelijk vervolgingsproblemen te hebben. Wat echter nog frappanter is, is dat A.R. (...) aanhaalt voor hij uit Bosnië vertrok, dus na jullie vlucht uit Iran, nog telefonisch contact te hebben gehad met M.N. (...) via uw telefoon (CGVS D. (...), p.5). Dat jullie zo'n risico nemen en opnieuw M.N. (...) in gevaar brengen, is hoegenaamd niet plausibel in de door jullie geschetste context.

Even problematisch is de vaststelling dat jullie verklaringen niet overeenkomen met betrekking tot wie er na de ontdekking van jullie activiteiten allemaal problemen ondervonden heeft met het Iraans regime. Deze informatie werd jullie nochtans door dezelfde persoon, namelijk M.N. (...), meegedeeld (CGVS D. (...), p.5; CGVS M. (...), p.7 en CGVS K. (...), p.15) waardoor deze in principe gelijk zou moeten zijn. Zo stelt A.R. (...) bij DVZ dat de Ettelaat diezelfde dag bij zijn zus alsook bij uw zus, broer en moeder is langs geweest en dat zijn zus daarna nog een tweede keer ondervraagd en hierbij gedurende vierentwintig uur opgepakt werd (vragenlijst CGVS D. (...) d.d. 10/02/2020, punt 5). Tijdens zijn onderhoud op het CGVS herhaalt hij dit en voegt hij eraan toe dat uw moeder, broer en zus werden meegenomen en dat zijn zus pas drie a vier maanden later opnieuw bezoek kreeg van de Ettelaat. Daarna zijn er geen problemen meer geweest, beweert hij (CGVS D. (...), p. 5-6). U stelt bij DVZ ook dat de Ettelaat bij uw zus, broer en moeder geweest is, maar ook dat uw broer en moeder twee à drie dagen later nogmaals werden opgeroepen. U spreekt er niet over de zus van A.R. (...) (vragenlijst CGVS M. (...) d.d. 10/02/2020, punt 5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS spreekt u in eerste instantie echter over uw zus en ex-man. Vervolgens gevraagd of het enkel bij deze twee personen was, voegt u hier nog aan toe dat het bij uw twee zussen was alsook bij A.R. (...)’s zus en bij uw broer T. (...). Pas wanneer u overeenkomstig uw verklaringen bij de DVZ geconfronteerd wordt, bevestigt u dat ook uw moeder bezocht werd, ter verantwoording mededelend dat u zich niet goed voelt wanneer u over uw broer spreekt. Dergelijke verklaring is onvoldoende aangezien ze de initiële lacune niet verklaart. Uw zoon P. (...) verklaarde bij de DVZ dan weer dat de Ettelaat bij A.R. (...)’s zus, zijn oma en tante en zijn vader geweest zijn (vragenlijst CGVS d.d. 10/02/2020 – punt 5). Op het CGVS verklaart hij dat ze daarnaast ook bij beide ooms en tantes geweest zijn (CGVS K. (...), p. 18). Ter verantwoording stelt uw zoon slechts dat hij vermoedt dat hij op DVZ wel verteld heeft over zijn ooms

(CGVS K. (...), p. 18) hetgeen onvoldoende is. Er dient hoe dan ook vastgesteld te worden dat jullie allesbehalve samenhangend zijn over wie er een bezoekje heeft gekregen van de Ettelaat betreffende jullie vervolgingsproblemen. Dergelijke ongerijmdheden vormen een bijkomende en ernstige aantasting van de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas aangezien ze betrekking hebben op essentiële elementen.

Vreemd is ook dat u en A.R. (...) amper informatie kunnen verschaffen over uw broer H. (...) zijn politieke activiteiten en hoe hij om het leven kwam, terwijl jullie aanhalen door hem sympathisant geworden te zijn van PJAK en hij net omwille van zijn politieke profiel door het Iraanse regime werd vergiftigd en vermoord (CGVS D. (...), p. 9, 12 en 19 en CGVS M. (...), p. 5 en 7). Indien jullie daadwerkelijk zo nauw bij H. (...) betrokken waren, mag enige basiskennis worden verwacht. Zo kan A.R. (...) niets zeggen over H. (...) zijn rang of functie bij PJAK (CGVS D. (...), p.12). Daarnaast kunnen jullie jullie vage bewering dat de lijkschouwer gezegd heeft tegen H. (...) zijn echtgenote dat hij vergiftigd werd, evenmin hard maken. Zo weet u niet met welk gif H. (...) om het leven zou zijn gebracht (CGVS M. (...), p. 8; CGVS D. (...), p.13) en leggen noch u noch A.R. (...) een autopsierapport of attest van de lijkschouwer neer om jullie stelling te staven. Het alsnog bekomen van een medisch attest of rapport van de lijkschouwing van H. (...) blijkt daarenboven niet mogelijk omdat het volgens u al vijf à zes jaar geleden is en er daarna niet meer verder werd op ingegaan (CGVS M. (...), p.8). Er mag echter een afdoende verklaring verwacht worden waarom het voor u niet mogelijk zou zijn enig bewijs hiervan te voorzien. Jullie leggen wel verschillende foto's en videofragmenten van H. (...)s begrafenis, graf en activiteiten als zanger neer ter staving van jullie verzoek om internationale bescherming. Er dient echter te worden opgemerkt dat deze attesten niets zeggen over de door jullie aangehaalde redenen waarom jullie Iran zijn moeten ontvluchten, waardoor deze documenten jullie vluchtmotieven dan ook niet kunnen aantonen. Wat er ook van zij, u haalt aan zelf geen problemen met de Iraanse autoriteiten te hebben gehad omwille van de activiteiten en dood van uw broer H. (...) (CGVS M. (...), p. 9).

Op basis van bovenstaande vaststellingen kan worden vastgesteld dat uw activiteiten voor PJAK en die van A.R. (...) niet geloofwaardig zijn en evenmin de daaraan gekoppelde vervolgingsfeiten waardoor u met uw minderjarige dochter, uw meerderjarige zoon P.K. (...) en neef D.A.R. (...) Iran hebben moeten ontvluchten.

Deze vaststellingen, die wijzen op een tekort aan geloofwaardigheid, zijn bovendien van die aard dat ze het onmogelijk maken om zicht te krijgen op uw werkelijke achtergrond of reële situatie, meer bepaald op de redenen waarom u uw land verlaten hebt, op uw eventuele relaties met de autoriteiten van uw land van herkomst en op het eventuele risico op vervolging. Ze zijn tevens van die aard dat zij een beoordeling van het risico van vervolging ten gevolge van uw in België gevoerde activiteiten onmogelijk maken. Het is immers voor dit laatste van primordiaal belang een reëel en geloofwaardig beeld te hebben van uw achtergrond, uw eventuele relaties met de autoriteiten en uw vroeger verrichte activiteiten. Door uw ongeloofwaardige verklaringen inzake uw vluchtmotieven maakt u die beoordeling onmogelijk. Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na uw aankomst in België zijn de reële kans op vervolging/moeilijkheden en de ernst van die vervolging/moeilijkheden van cruciaal belang. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling door de Iraanse autoriteiten van uw activiteiten ontwikkeld in België. Enkel indien uw activiteiten leiden tot een toeschrijving van een dissidente overtuiging door de Iraanse overheden is er sprake van een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is bijgevolg niet aannemelijk dat activiteiten, ontwikkeld na de vlucht, leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden. In dit verband dient erop gewezen te worden dat noch u, noch uw zoon P. (...) noch uw neef A.R. (...) overtuigen als zouden de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van jullie activiteiten in België. Uit beschikbare informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan er een kopie in het administratief dossier is gevoegd, blijkt namelijk dat de Iraanse autoriteiten niet de mogelijkheden hebben om alle oppositie-activiteiten in het buitenland te monitoren. Bovendien blijkt dat jaarlijks duizenden Iraniërs naar Iran terugkeren en dat, op een zeer beperkt aantal uitzonderingen na, personen die geen of weinig zichtbare oppositieactiviteiten in het buitenland ontwikkelen in principe bij terugkeer geen problemen ondervinden. Veel hangt bijgevolg af van de zichtbaarheid van de persoon en zijn activiteiten. Uit deze informatie blijkt ook dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende asielzoekers en dat zij evenmin veel aandacht hebben voor wat de asielzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn de personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden, die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Zoals blijkt uit voorgaande heeft u vooreerst niet aannemelijk gemaakt dat jullie al eerder een verhoogd risicoprofiel had en jullie omwille van oppositieactiviteiten in Iran in het vizier van de autoriteiten waren gelopen. Voorts kan ook niet zomaar worden aanvaard dat jullie op basis van de berichten over jullie activiteiten op het facebookprofiel van P. (...) in het vizier zouden gekomen zijn. Zijn bewering dat de autoriteiten 100% op de hoogte zijn van zijn facebookprofiel (CGVS

K. (...), p.7) is een blote redenering die hij niet onderbouwt. Hij verwijst hiervoor enerzijds algemeen op het feit dat de inlichtingendiensten in Iran hun burgers volgen (CGVS K. (...), p.7-8) hetgeen weerlegt wordt op basis van hierboven vermeldde informatie dat het regime onmogelijk alles kan monitoren en anderzijds naar zijn neef en nicht die met hun profiel G.M. (...) en A.M. (...) soms 'likes' geven op zijn facebookberichten en soms via Whatsapp reageren waardoor het regime volgens hem op de hoogte is (CGVS K. (...), p.10). Tekenend is echter dat niemand tot nu toe enige problemen ondervonden heeft naar aanleiding van de berichten die uw zoon gepost heeft sinds hij Iran verlaten heeft en dus door hen zou geliked zijn en hij aangeeft dat er geen mensen momenteel wonende in Iran onder zijn vrienden heeft (CGVS K. (...), p.8). Er is dan ook geen reden om aan te nemen dat de Iraanse autoriteiten zijn Facebookpagina in de gaten zouden houden. Hier kan trouwens nog aan toegevoegd worden dat de profielnaam van uw zoon initieel 'P.Ko(...)' was. Hij heeft pas enkele dagen voor zijn gehoor op het CGVS zijn profielnaam veranderd naar zijn eigen naam (CGVS K. (...), p.7), hetgeen op zijn minst opportunistisch te noemen is, wat overigens ook kan gezegd worden over het feit dat A.R.D. (...) pas op 12 oktober, na het gehoor op het CGVS, verschillende foto's van zijn deelnames aan manifestaties in België heeft gepost. Bijgevolg is geenszins aangetoond dat P. (...) en bijgevolg ook u en A.R. (...), persoonlijk in het vizier van de Iraanse autoriteiten zijn gekomen omwille van jullie politieke en regime-kritische activiteiten buiten Iran.

Wat er ook van zij, jullie politieke activiteiten zijn hoe aan ook beperkt en bestaan slechts uit enkele deelnames aan pro-Koerdische manifestaties en een bezoek aan een Koerdisch tv-station en het partijbureau in België. Het louter bijwonen van enkele Koerdische manifestaties toont evenwel niet aan dat jullie werkelijk door het Iraanse regime een oppositieprofiel worden toegemeten. Hoewel jullie volgens u en A.R. (...) allemaal aan dezelfde activiteiten in België hebben deelgenomen, is het niet duidelijk aan hoeveel betogingen jullie in totaal zouden hebben deelgenomen (CGVS D. (...), p. 18-19 en CGVS M. (...), p. 11). A.R. (...) spreekt over twee à drie activiteiten in Leuven en drie activiteiten in Brussel (CGVS D. (...), p. 7-8). U spreekt echter van één activiteit in een stad waarvan u de naam niet kent en twee activiteiten in Brussel (CGVS M. (...), p.10). P. (...) spreekt eveneens over slechts drie activiteiten, één in Leuven en twee in Brussel (CGVS K. (...), p. 8). Wanneer u bovendien werd gevraagd welke manifestaties er tegen het Iraanse regime gericht waren, stelt u dat één van de betogingen in Brussel gericht was tegen het Iraanse regime omdat er dood aan de Ayatollah geroepen werd (CGVS M. (...), p. 11). A.R. (...) werd eveneens gevraagd welke betogingen er gericht waren tegen het Iraanse regime waarbij hij stelt dat deze in Leuven gericht waren tegen de Iraanse en de Turkse onderdrukking van de Koerden en dat van de drie betogingen in Brussel enkel de laatste gericht was tegen het Iraanse regime, de overige twee tegen het Turkse. Op basis van de door jullie voorgelegde foto's waaruit uw deelname aan deze betogingen moet blijken, kan echter niet afgeleid worden dat de betogingen daadwerkelijk gericht waren tegen de Iraanse autoriteiten. U geeft zelf ook aan bij een van de betogingen eigenlijk niet goed te weten waarvoor er toen werd betoogd (CGVS M. (...), p. 10). Jullie maken ook enkele videofragmenten over waarop jullie te zien zijn aan het Schumanplein te Brussel waarbij jullie, een PJAK-vlag ter hand, samen met enkele tientallen anderen slogans roepen waarin het CGVS meent te herkennen dat deze slogans gericht zijn tegen Erdogan en Khamenei. Dat jullie op één welbepaald moment in Brussel enkele slogans geroepen hebben tegen 'Khamenei', kan in het licht van de reeds aangehaalde beschikbare informatie bezwaarlijk als doorslaggevend element worden aanvaard waarom jullie alsnog in het vizier van de Iraanse autoriteiten gekomen zou zijn en bij terugkeer vervolgd zou worden. Uw zoon P. (...) draagt tijdens zijn deelnames overigens een T-shirt met het logo van YPG, de Koerdische volksbeschermingseenheden in Syrië. Op basis van bovenstaande informatie kunnen jullie allerminst overtuigen dat jullie door deelname aan deze manifestaties een dermate politiek oppositieprofiel in België hebt opgebouwd waardoor jullie alsnog in het vizier van de Iraanse autoriteiten zouden zijn gekomen.

Gezien het geheel van bovenstaande observaties kan u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat u zelf tijdens uw onderhoud op de CGVS aangeeft dat u in het verleden een moeilijk leven had maar geen problemen hebt gekend met de autoriteiten (CGVS M. (...), p.9-10). U geeft eveneens aan dat u het rustig en goed had, ook op financieel vlak, en geenszins zou vluchten indien uw leven niet in gevaar zou zijn (CGVS M. (...), p. 22) en dat de enige reden waarom u en uw dochter niet naar Iran terug kunnen, het aantreffen van de goederen was (CGVS M. (...), p. 16) hetgeen hierboven ongeloofwaardig werd geacht. Betreffende het feit dat uw minderjarige dochter naar de psycholoog gaat dient te worden opgemerkt dat zij dit doet omwille van zaken die ze zou hebben gezien tijdens jullie reisweg naar België en omdat de situatie in het opvangcentrum in België niet top is, jullie er al lang wonen en er vaak conflicten zijn tussen mensen en jullie (CGVS M. (...), p. 10). Deze zaken hebben geen betrekking op gebeurtenissen in Iran. Bovendien staft u haar psychologische problemen niet met een attest.

Betreffende de verklaringen van P. (...) dat hij in het verleden in 1393 of 1394 al eens door agenten mishandeld werd in Iran naar aanleiding van festiviteiten rond Nowruz, het Iraanse nieuwjaar, dient te worden opgemerkt dat hij zelf aangeeft op huidig ogenblik hieromtrent geen problemen meer van te ondervinden met het Iraans regime en die mensen niet meer heeft teruggezien. Aldus koppelt P. (...) bij terugkeer naar Iran geen vrees voor vervolging aan deze eenmalige gebeurtenis (CGVS K. (...), p. 6, p. 15). Op de foto's die P. (...) hiervan neerlegt als bewijs, waarop littekens te zien zijn, is bovendien niet op te maken wanneer en in welke omstandigheden hij die vroegere verwondingen zou hebben opgelopen. Als voorbeeld voor de beperkingen die de Iraanse autoriteiten Koerden opleggen verwijst P. (...) naar het feit dat hij lang geleden van school werd gesmeten omdat hij zich niet zou aansluiten bij de Basij (CGVS K. (...), p.13). Opnieuw haalt hij hierover aan dat deze gebeurtenis geen reden was voor zijn vlucht uit Iran (CGVS K. (...), p. 19).

A.R. (...) haalt bijkomend nog aan in het verleden problemen te hebben ondervonden met het Iraanse regime omwille van religieuze activiteiten van zijn zus en schoonbroer waarbij hijzelf tweemaal werd gearresteerd (CGVS D. (...), p. 4). Echter, zoals hij zelf ook aangeeft, is het een oude beschuldiging en koppelt hij er zelf actueel geen vrees meer aan (CGVS D. (...), p.4). Zijn verwijzing naar de executie van zijn vader ten gevolge van diens politieke activiteiten voor de KDPI, die hij niet staft (CGVS D. (...), p. 6), is op zich geen reden om aan te nemen dat er in zijn hoofd actueel eveneens een vrees voor vervolging bestaat. A.R. (...) haalt de executie van zijn vader aan om te duiden dat het regime zijn politieke daad zeker niet door de vingers zal zien (CGVS D. (...), p.16), doch deze daad waarvan sprake is weinig aannemelijk zoals hierover reeds uiteengezet is.

Er dient te worden opgemerkt dat om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, het ontzeggen van rechten en discriminatie van die aard moet zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat de fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. U, noch P. (...) noch A.R. (...) tonen op generlei wijze aan dat dit in jullie casu het geval is. Bijgevolg kan het loutere feit te behoren tot de Koerdische etnie en afkomstig te zijn uit Iran niet volstaan om zich te kunnen beroepen op internationale bescherming, doch dringt een strikt individuele beoordeling van de voorgehouden problemen zich op. Zoals eerder aangetoond kan echter geen enkel geloof worden gehecht aan jullie voorgehouden problemen. Evenmin uw verklaringen het Iraanse regime te verwijten analfabeet te zijn, in het verleden door de politie lastiggevallen geweest te zijn omdat u zong en daarbij beledigd en geslagen te zijn met de kolf van een wapen en lastiggevallen geweest te zijn door de zedenpolitie omdat uw dochter, toen ze nog heel klein was, geen sluier droeg zijn niet van dien aard om bovenstaande beoordeling om te buigen (vragenlijst CGVS E. (...) vraag 7). Uit deze feiten kan bij terugkeer naar Iran geen actuele gegronde vrees voor vervolging of een actueel reëel risico op ernstige schade worden geput.

De door u, P. (...) en A.R. (...) voorgelegde documenten wijzigen bovenstaande vaststellingen niet. Uw identiteit, die van uw dochter, zoon P. (...) en neef A.R. (...) wordt niet in twijfel getrokken wordt. Ook uw huwelijks- en scheidingsakte zeggen niets over uw asielmotieven, net zoals het feit dat u tapijten kunt maken dit niet doet. Jullie maken via jullie advocaat per mail voor elk van jullie een bevestigingsbrief van PJAK over. Dergelijke attesten hebben maar bewijswaarde wanneer ze ondersteunt worden door geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier niet het geval is. Daarenboven blijkt het om inhoudelijk drie identiek dezelfde attesten te gaan, die een duidelijk gesolliciteerd karakter hebben en waarin staat vermeld dat u in Iraans Koerdistan een sympathisant was en sinds 2020 ook in België sympathisant bent. Alleszins voor P. (...) gaat deze inhoud al niet op. P. (...) verklaarde namelijk zelf dat hij in Iran geen activiteiten had voor PJAK en pas met de ideologie van de partij in aanraking kwam sinds hij in België is (CGVS K. (...), p. 8). De waarachtigheid van de drie attesten wordt op deze manier volledig ondermijnd. Er kan dan ook geen enkele waarde aan gehecht worden. De foto's en videofragmenten betreffende jullie deelname aan politieke manifestaties in België alsook de foto's en videofragmenten betreffende H.M. (...) werden reeds besproken. Dat uw zoon P. (...) piano speelt heeft evenmin betrekking op de door jullie aangehaalde vervolgingsfeiten. De voorgelegde foto's genomen tijdens uw reis of in het opvangcentrum alsook de werkbadge van P. (...), zijn curriculum vitae en de afsprakennota van het NOCHH die hij neerlegt, hebben op zich geen invloed op de afweging of u een gegronde vrees op vervolging dan wel reëel risico op ernstige schade hebt bij terugkeer naar Iran.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat er voor het verzoek om internationale bescherming van uw zoon P.K. (...) (O.V. 8.911.765) en neef A.R.D. (...) (O.V. 8.911.758) eveneens wordt overgegaan tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster omschrijft wat zich aandient als een enig middel als volgt:

"Schending van de artikelen 2 + 3 wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ; schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet - schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel + manifeste appreciatiefout.

Schending van art. 1, sectie A, § 2 van de Conventie van Genève van 28/07/1951."

2.2. Verzoekster gaat vervolgens in op haar vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève van 28 juli 1951.

In dit kader herhaalt verzoekster vooreerst de aangevoerde feiten en vrees en de verklaringen die zij hierover eerder aflegde. Volgens verzoekster heeft zij afdoende aangetoond dat zij bij een terugkeer naar Iran zal worden vervolgd en wordt de geloofwaardigheid van haar verklaringen ten onrechte in twijfel getrokken.

Verzoekster betoogt:

"In de bestreden beslissing beschrijft het CGVS enkele hypothetische scenario's om vervolgens te besluiten dat in geen enkele van de beschreven situaties de feitenversie van verzoekster geloofwaardig kan zijn.

Zo o.a. daar waar het CGVS het verzoekster ten kwade duidt dat zij blij zou geven van een gebrek aan elementaire kennis van de partij PJAK.

Het feit dat verzoekster op enkele inhoudelijke kennisvragen rond de partij misschien niet méér accurate antwoorden wist te geven, naast deze die zij wél wist te geven, doet op zich geen afbreuk aan haar engagement en bijdrage die zij wel degelijk voor PJAK heeft geleverd.

Losstaand van het grotere project dat de partij PJAK nastreeft waren voor verzoekster haar broer H. (...) en haar schoonbroer M.N. (...), en met name de gepassioneerde manier waarop zij zich voor PJAK hadden ingezet, de grote bezielers geweest.

Precies omdat verzoekster zélf in het verleden ook persoonlijk negatieve ervaringen met de Iraanse autoriteiten had ondergaan, - (verzoekster werd verboden om te zingen ; ze was met de kolf van een pistool geslagen door een Iraanse politieagent ; ze was door de zedenpolitie beledigd omdat haar dochtertje geen sluier droeg etc.), - zag verzoekster haar bijdrage voor PJAK (in de vorm van het stockeren van persoonlijke spullen van PJAK leden) als haar persoonlijke manier van het voeren van verzet tegen de huidige gang van zaken in Iran.

En dit zonder dat verzoekster noodzakelijkerwijze over een theoretische kennis over de ontstaansgeschiedenis of de oorspronkelijke doelstellingen van de partij hoefde te beschikken, dan wel of verzoekster weet had van incidenten tussen PJAK strijders en de autoriteiten.

Trouwens, achteraf gezien realiseert verzoekster zich dat zij tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS iets te snel en voorbarig op gestelde kennisvragen rond de PJAK partij aan de protection officer had laten uitschijnen dat zij het antwoord schuldig moest blijven.

Verzoekster was bezorgd dat zij zou worden afgerekend op verkeerde antwoorden, en liet daarom inderhaast (doch onterecht) uitschijnen dat zij het antwoord op de vragen niet zou weten.

Indien verzoekster er door de PO nadrukkelijk op attent was gemaakt dat het geven van een antwoord op deze kennisvragen (rond de PJAK) wel degelijk implicaties kan hebben op de beslissing, dan had verzoekster wel degelijk méér toelichting gegeven."

Eveneens doet verzoekster gelden:

"Het klopt dat verzoekster op de hoogte was van het feit dat haar buurvrouw J. (...) informant was voor de Iraanse autoriteiten.

Het gevaar dat uitging van J. (...) om betrap te kunnen worden, werd door het CGVS echter overschat. Niet alleen ging verzoekster wel degelijk voorzichtig te werk ; bovendien vormde juist die vriendschapsband (die verzoekster kunstmatig in stand hield) met J. (...) een zekerheid dat verzoekster op relatief veilige manier lange tijd haar gangetje kon blijven gaan zonder J. (...)’s argwaan te wekken. Het CGVS heeft de rol van J. (...) in die zin fout ingeschat."

Verder voert verzoekster, met betrekking tot het gegeven dat zij haar neef en haar schoonbroer niet inlichtte omtrent de vraag van J., aan:

"Op het moment dat J. (...) deze vraag tijdens een van haar theebezoekjes had gesteld, had verzoekster op eerder onverschillige manier de vraag ontweken stellende hiervoor niet de tijd of de interesse te hebben.

Voor verzoekster was daarmee deze kwestie afgesloten.

En zonder minder waakzaam of minder alert te blijven zijn. was deze vraag van J. (...) voor verzoekster alleszins geen reden tot ongerustheid, zéker niet iets om M.N.(...) hierover te verontrusten."

Voorts geeft verzoekster aan dat het door haar geschetste feitenverloop (omtrent het kuisen onder het bed, het aan de kant schuiven van de PJAK-spullen en het gedrag van haar dochter) zich weldegelijk op deze wijze ontspon.

Dat zij onmiddellijk na de feiten M.N. opzocht, verklaart verzoekster doordat zij in paniek en emotioneel was, en dit in combinatie met het gegeven dat deze persoon haar in het verleden had verzekerd dat zij bij problemen steeds bij hem terecht kon. Achteraf gezien, had zij M.N. op deze wijze inderdaad (ongewild) in gevaar kunnen brengen.

"Ondanks het feit dat verzoekster inderdaad sporadisch (telefonische) contacten onderhoud met vertrouwenspersonen in Iran, doet verzoekster bij die gelegenheden er alles aan om het gesprek zo 'neutraal' mogelijk te houden precies om de aandacht van de Iraanse inlichtingendiensten niet te trekken.

Trouwens, het gegeven dat verzoekster occasioneel telefonische contacten kan blijven leggen met naasten in Iran, is voor haar tegelijk ook een geruststelling en een aanwijzing dat M.N. (...) en andere familieleden het wel stellen, en dat de autoriteiten hen (nog) niet in het vizier hebben."

"Voor wb de overige aangehaalde weigeringsmotieven, is verzoekster van mening dat het CGVS spijkers op laag water zoekt." Zo betreffen het volgens verzoekster louter menselijke vergissingen dat haar zoon en haar neef niet vermeldde dat er PJAK-leden bleven slapen. Na de betrapping door J., zagen zij in elk geval geen andere optie dan vluchten.

"Verzoekster had haar familie moeten achterlaten om te vluchten naar een voor haar onbekende bestemming.

Haar reisweg vanuit Iran naar België over de Balkanroute duurde twee en een halfjaar; kende bovendien vele hindernissen en was een grote mentale beproeving geweest zowel voor verzoekster als voor haar zoon en haar dochter alsook voor haar neef A.R. (...).

Verzoekster had verschillende landen doorkruist en moest meerdere maanden in verschillende asielcentra (in onzekere levensomstandigheden) proberen te overleven in o.a. Servie en in Bosnië, alvorens in België aan te komen.

Het CGVS hield geen rekening met het menselijk aspect.

Deze traumatische ervaringen, in combinatie met het grote tijdsverloop tussen de gebeurtenissen in Iran en het moment van het persoonlijk onderhoud, konden wel degelijk een redelijke verklaring bieden voor het feit dat verzoekster en haar reisgezellen in de maanden die daarop volgden de gebeurtenissen hebben trachten te verwerken, uiteraard elk op hun eigen manier.

Het is algemeen geweten dat een traumatische ervaring bij een mens kan leiden tot psychische stoornissen, waaronder verdringing, vervlakking, verandering van de bewustzijnstoestand en zelfs tot een vertekende beleving van de werkelijkheid.

Uit verzoeksters onderhoud is voldoende gebleken dat zij haar asielrelaas afdoende heeft toegelicht en voldoende elementen heeft aangehaald die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoekster, die analfabeet is, volhardt voor het overige in haar verklaringen zoals afgelegd op het CGVS dd. 1 oktober 2020.

Verzoekster is formeel dat zij wel degelijk haar volle medewerking heeft verleend aan het CGVS bij het verschaffen van informatie over de persoonlijke omstandigheden die haar ertoe genooddaakt hadden om Iran te ontvluchten.

Verzoekster reikte hierbij alle nodige feiten en relevante elementen aan het CGVS.

In tegenstelling tot hetgeen het CGVS aanhaalt in de bestreden beslissing, waren de door verzoekster gegeven antwoorden op de door de protection Officer gestelde vragen tijdens het onderhoud dd. 1 oktober 2020. in de gegeven omstandigheden wel degelijk oprecht en realistisch.

Uit verzoeksters onderhoud op het CGVS dd. 1 oktober 2020 is gebleken dat verzoekster wel degelijk een voldoende duidelijk zicht heeft geboden over haar levensomstandigheden in Sanandaj de voorbije jaren ; haar sympathieën voor de PJAK alsook de moeilijkheden met de autoriteiten die daaruit voortvloeiden etc.

De motivering in de bestreden beslissing, staat hiermee in contrast.

De diverse doorleefde, coherente en eensluidende antwoorden die verzoekster tijdens haar onderhoud wél wist te geven op specifieke vragen aangaande haar asielrelaas en profiel, worden ten onrechte doodgewegen in de weigeringsbeslissing.

Het is opmerkelijk dat het CGVS in de bestreden beslissing daaraan voorbij gaat.

Uiteraard gaat het niet op om in de bestreden beslissing uitsluitend die vragen uit te kiezen waarop verzoekster misschien een onvoldoende antwoord heeft gegeven en te zwijgen over de meerdere andere vragen waarop verzoekster wél een overtuigend antwoord heeft gegeven.

Het CGVS gaat ten onrechte selectief tewerk.

Hiermee toont het CGVS dat zij in dit concrete dossier geen blijk heeft gegeven van behoorlijk en zorgvuldig bestuur.

De door het CGVS geciteerde onaannemelijkheden mbt verzoeksters asielrelaas kunnen in het geval van verzoekster niet worden aanzien als dermate belangrijke onderdelen in haar verklaringen en zijn op zichzelf niet van aard om afbreuk te doen aan de geloofwaardigheid van haar asielaanvraag.

De toelichting die verzoekster aan de PO gaf telkens als zij werd gevraagd om meer uitleg te geven over bepaalde onderdelen waarover de PO zich bedenkingen had gemaakt, was wel degelijk aannemelijk en niet a priori ongeloofwaardig.

De hoeveelheid verklaringen van verzoekster zoals afgelegd tijdens haar opeenvolgende gehören, bij de DVZ dd. 10 februari 2020 enerzijds en op het CGVS dd. 1 oktober 2020 anderzijds, waar verzoekster wél blijk gaf van een oprecht asielrelaas, overstijgen in ruime mate het aantal verklaringen die dat misschien, op enkele onderdelen, niet waren.

Tijdens haar onderhoud op het CGVS was wel degelijk gebleken dat verzoekster op een overtuigende en doorleefde manier had gesproken over haar activiteiten voor de PJAK.

Het CGVS heeft de moeilijkheden die verzoekster wel degelijk heeft gekend, fout ingeschat.

Verzoeksters problemen van vervolgingen door de Iraanse autoriteiten, zijn in het concrete geval van verzoekster, wel degelijk ernstig.

De omstandigheden waarin verzoekster in Iran leefde, waren wel degelijk van die aard dat zij genoodzaakt was om een drastische beslissing te nemen en het land te verlaten.

De PJAK is in Iran buiten de wet gesteld.

Bij een terugkeer naar Iran vreest verzoekster dat zij zal worden gearresteerd en dat zij tijdens haar opsluiting het slachtoffer van mishandelingen zal worden.

Een vlucht naar Europa was voor verzoekster de enige uitweg in de hoop daar een veilige thuishaven te kunnen vinden.

In een recent schrijven dd. 16/12/2020 bevestigt het 'KURDISTAN HUMAN RIGHTS ASSOCIATION' de vervolgingsvrees van verzoekster. (Stuk 2)

Verzoekster is momenteel bezig om via contacten in Iran bijkomende bewijzen te verzamelen; zowel aangaande haar reisweg alsook aangaande de redenen waarom zij haar land is moeten ontvluchten.

Van zodra verzoekster bijkomende documenten in haar bezit zal hebben, zal zij ze direct toevoegen aan haar administratief dossier.

In ieder geval heeft het CGVS ten onrechte onvoldoende de problemen erkend die verzoekster ondervindt in Iran.

Uit verzoeksters onderhoud dd. 1 oktober 2020 is voldoende gebleken dat zij haar asielrelaas afdoende heeft toegelicht en voldoende elementen heeft aangehaald die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Twijfels over bepaalde aspecten van verzoeksters relaas ontslaan het CGVS niet van haar opdracht en onderzoeksplicht om verzoeksters vrees voor vervolging grondig te toetsen.

Verzoekster blijft ervan overtuigd dat zij bij een terugkeer naar Iran het voorwerp zal uitmaken van een persoonsgerichte vervolging.

Volgens verzoekster schendt het CGVS de zorgvuldigheidsverplichting door geen grondig onderzoek te voeren naar de elementen die zij in het kader van haar verzoek om internationale bescherming heeft aangehaald.

Bij het voorbereiden van het dossier en het nemen van haar beslissing is het CGVS onzorgvuldig te werk gegaan.

In de gegeven omstandigheden zouden de verklaringen van verzoekster moeten volstaan om haar minstens het voordeel van de twijfel te verlenen.

Het CGVS heeft een manifeste beoordelingsfout begaan.

Uit hoofde van het principe van een goede rechtsbedeling alsook het zorgvuldigheidsbeginsel (algemeen rechtsbeginsel) had het CGVS een vollediger en grondiger onderzoek dienen te wijden aan alle gegevens van het dossier en meer rekening dienen te houden met de opmerkingen en argumenten van verzoekster."

2.3. Verzoekster gaat vervolgens in op het reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

In dit kader herhaalt zij dat zij weldegelijk heeft aangetoond dat haar leven in Iran in gevaar is en dat het CGVS haar problemen ten onrechte onvoldoende heeft erkend. Het CGVS had minstens een vorm van tijdelijke bescherming moeten toekennen.

2.4. Verzoekster vraagt op basis van het voorgaande om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Minstens vraagt zij om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.5. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog een attest bij het verzoekschrift van de Kurdistan Human Rights Association (KMMK).

2.6. Bij aanvullende nota van 23 augustus 2021 voegt verzoekster navolgende stukken toe aan het dossier:

"Stuk 1. Schriftelijke verklaring dhr. Hossein Ahmadianiaz – mensenrechten activist – over de vervolging die verzoekster (& dhr. D. A. R. (...)) riskeren in Iran ingevolge hun politieke activiteiten.

Stuk 2. Link naar Instagram met daarop video-opname + toelichting van de vertaler.

Stuk 3. Web-link naar Youtube waarop verzoekster een strijdlid zingt.

Stuk 4. Link naar Instagram met daarop video-opname n.a.v. vrouwendag & waarop verzoekster een lied zingt + toelichting van de vertaler.

Stuk 5. Web-link naar Youtube met daarop een video-opname waarop verzoekster een getuigenis aflegt + toelichting van de vertaler.

Stuk 6. Web-link naar Facebook met daarop een video-opname over een uitzending van de Koerdische TV-zender Aryen-TV – reportage n.a.v. een betoging (voor de Iraanse ambassade in Brussel) georganiseerd door PJAK-België & waarop verzoekster herkenbaar is + toelichting van de vertaler.

Stuk 7. Web-link naar Youtube met daarop een reportage over asielzoekers onderweg naar Europa & getuigenis door verzoeker + toelichting van de vertaler.

Stuk 8. Foto n.a.v. een Koerdische demonstratie tegen de Iraanse autoriteiten + toelichting van de vertaler."

Verzoekster beperkt zich in de verdere duiding van deze stukken tot de mededeling dat zij met deze stukken haar profiel van activiste voor de Koerdische zaak wenst aan te tonen en dat zij de kans aanzienlijk groter maken dat zij en "haar zoon K. P. (...) en dhr. D. A. R. (...) in aanmerking komen voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor de subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4."

2.7. Ter terechtzitting legt verzoekster een bundel foto's neer.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

In tegenstelling met wat verzoekster voorhoudt in het voorliggende verzoekschrift, behelst de motiveringsplicht daarbij in hoofde van verweerder geenszins de verplichting om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen die spelen in het voordeel, dan wel nadeel, van de verzoeker om internationale bescherming in de bestreden beslissing op te nemen.

3.2. In zoverre verzoekster in het voorliggende verzoekschrift de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen tracht te ontcrachten door te verwijzen naar de traumatische ervaringen die zijzelf, haar neef en haar zoon ondergingen in Iran en gedurende hun reis naar België en eenvoudigweg, boudweg en op algemene wijze poneert dat het algemeen geweten zou zijn "dat een traumatische ervaring bij een mens kan leiden tot psychische stoornissen, waaronder verdringing, vervlakking, verandering van de

bewustzijnstoestand en zelfs tot een vertekende beleving van de werkelijkheid”, dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat verzoekster met deze blote, niet-gestaafde, ongefundeerde en niet nader uitgewerkte beweringen bezwaarlijk kan volstaan om afbreuk te doen aan de veelheid aan concrete, in de bestreden beslissing opgenomen motieven. Verzoekster brengt immers geen medisch attest bij waaruit het bestaan van enig trauma in haar hoofde, in hoofde van haar neef en/of in hoofde van haar zoon zou kunnen worden afgeleid. Bijgevolg toont zij geheel niet aan dat zijzelf, haar neef en/of haar zoon getraumatiseerd zou(den) zijn; laat staan dat zij zou aantonen dat zijzelf of één van hen daardoor zou lijden aan geheugenproblemen of niet in staat was om de procedure internationale bescherming te doorlopen en in dit kader en gedurende de verschillende gehoren en onderhouden volwaardige verklaringen af te leggen en het relaas op een gedegen wijze uiteen te zetten. Bovendien gaven zowel verzoekster, verzoeksters neef als verzoeksters zoon in hun respectieve vragenlijsten “bijzondere procedurele noden” DVZ duidelijk aan dat er (benevens de last aan de voet en vingers zoals vermeld door verzoeksters neef) geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van hun verhaal of hun deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken. Uit de stukken van het dossier blijkt daarenboven genoegzaam dat de respectieve gehoren en persoonlijke onderhouden van verzoekster, haar neef en haar zoon op een normale wijze zijn geschied en kunnen geen problemen worden afgeleid. Verzoekster laat daarenboven na om ook maar enigszins in concreto aan te tonen of aannemelijk te maken dat, waar op welke wijze de voormelde, vermeende psychische problemen van invloed zouden zijn geweest op haar verklaringen of deze van haar neef en zoon. Evenmin toont zij aan dat, waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing.

3.3. Ook met haar algemene verwijzing naar het tijdsverloop sedert de aangevoerde feiten, kan verzoekster voorts geenszins volstaan om de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen te verklaren. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag immers worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze kan weergeven, zeker die feiten en gebeurtenissen die de essentie uitmaken van het relaas, die hij persoonlijk heeft meegemaakt en die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek uit zijn land. Daar de aangehaalde gebeurtenissen een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op haar verdere leven en dit van haar neef en haar zoon, kunnen zij geacht worden in het geheugen van verzoekster, haar neef en haar zoon te zijn gegrift zodat zij bij machte zouden moeten zijn deze op coherente en duidelijke wijze uiteen te zetten.

3.4. Dient verder te worden vastgesteld dat verzoekster, dit mede gelet op het voorgaande, de bestreden beslissing niet op dienstige wijze aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haren hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

3.5. Ingevolge het bepaalde in artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoeksters verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekster al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.6. Verzoekster stelt, dit net als haar neef en haar zoon, haar land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van een vrees voor vervolging ten aanzien van de Iraanse autoriteiten. Deze vrees zou zijn voortgesprongen uit een politiek engagement en activiteiten voor de PJAK.

In dit kader wordt in de bestreden beslissing echter vooreerst met recht gemotiveerd:

“Vooreerst komt de geloofwaardigheid van uw engagement en dat van uw neef A.R.D. (...) voor de politieke partij PJAK in het gedrang omwille van incoherenties tussen jullie verklaringen betreffende de activiteiten die jullie in Iran in opdracht van M.N. (...) zouden hebben uitgevoerd (CGVS D. (...), p. 9 en CGVS M. (...), p. 17). Voor wat betreft deze activiteiten vermeldt A.R. (...) noch tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS noch bij zijn onderhoud op DVZ dat er ook leden van PJAK bleven

overnachten in het huis waar jullie samen woonden (CGVS M. (...), p.5). Nochtans zijn de activiteiten die jullie in Iran voor PJAK ontwikkelden een sleutelement in jullie asielrelaas waardoor er kan verwacht worden dat jullie steeds dergelijke zaken spontaan zouden vermelden wanneer naar jullie activiteiten wordt gevraagd. A.R. (...) spreekt echter enkel over het verzamelen van goederen en vervoeren van leden van PJAK (CGVS D.(...) p.9-10). Nochtans werd hem ook gevraagd of hij naast het verzamelen van goederen en het vervoer van PJAK-leden nog andere activiteiten had en werd hem ook gevraagd hoe hij de mensen herkende die hij diende te vervoeren (CGVS D. (...), p.10). In geen van beide antwoorden komt A.R. (...) ertoe te vermelden dat er PJAK-leden in het huis bleven overnachten. Volgens uw verklaring daarentegen zijn er, in de periode van twee jaar dat jullie op hetzelfde adres woonden, desalniettemin tien à twaalf keer leden van PJAK blijven overnachten waarna deze vervolgens met A.R. (...) mee weggingen (CGVS M. (...) p.17). Vervolgens dient opgemerkt te worden dat, voor wat betreft het laten overnachten van PJAK-leden, er ook een inconsistentie opduikt tussen uw verklaring - wanneer u stelt dat er ook een tiental keren leden van PJAK bleven overnachten toen u nog met uw kinderen bij uw moeder woonde (CGVS M. (...), p. 17) - en de verklaring van uw zoon P.K. (...) - die denkt dat er geen leden bleven overnachten toen hij met u en zijn zus bij zijn grootmoeder inwoonde (CGVS K. (...), p.16). Aangezien P. (...) uw oudste kind is en hij, op het moment van jullie verhuis naar het huis van A.R. (...), reeds meerderjarig was, kan redelijkerwijze aangenomen worden dat hij zou weten of er al dan niet PJAK-leden bleven overnachten. Bovenstaande inconsistenties ondermijnen de geloofwaardigheid van uw politieke engagement voor PJAK in Iran alsook die van A.R. (...).

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Zij kan immers bezwaarlijk ernstig worden genomen waar zij eenvoudigweg tracht te doen gelden dat zowel haar neef als haar zoon deze elementen bij wege van 'menselijke vergissing' onvermeld lieten. Dat zij beide een dermate essentieel gegeven zouden zijn vergeten te vermelden is, zo hun verklaringen dienaangaande berustten op de werkelijkheid en te meer nu haar neef expliciet werd ondervraagd over diens andere activiteiten en de wijze waarop hij de PJAK-leden die hij diende te vervoeren herkende en nu haar zoon samen met haar zou hebben ingewoond bij haar grootmoeder in de woning waar een tiental keren PJAK-leden bleven overnachten, in het geheel niet geloofwaardig.

Tevens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

"Uw bewering in Iran voor PJAK actief te zijn geweest, wordt verder ondermijnd doordat het u aan elementaire kennis over de partij ontbreekt. Zo kent u de volledige naam van partij niet en weet u niet waarom ze exact werd opgericht noch waarom ze werd opgericht (CGVS M. (...), p.13). U deelde mee activiteiten te hebben ontwikkeld omdat uw broer H. (...) en schoonbroer M.N. (...) u hadden verteld over de partij en waar ze voor stond (CGVS M. (...), p.10). Frappant is dan ook dat u enkel zeer algemeen weet te vertellen dat de partij ijverde voor meer rechten voor de Koerden, voor democratie en voor gelijkheid tussen man en vrouw en u voorts te kennen geeft niet veel te weten over de partij (CGVS M. (...), p.10). U kan zelfs geen incidenten meedelen die plaatsgevonden hebben in de periode kort voor uw vertrek uit Iran en waarin PJAK was betrokken (CGVS M. (...), p.13). Van iemand die in Iran zo'n risicovolle activiteiten op zich nam, zoals strijders in haar woning laten slapen en goederen laten stockeren, mag worden verwacht dat die een diepgaandere kennis heeft van haar partij. U nam het risico vervolgd te worden door de autoriteiten van uw land, verwacht mag worden dat u zich dan ook verdiept in de beweegredenen van uw partij of u zich er volledig in kan vinden. Dat u aangeeft dit allerm minst te hebben gedaan, roept heel wat vragen op. Dat u bovendien verklaart hier niet veel mee bezig te zijn geweest omdat uw familie altijd politieke problemen kende (CGVS M. (...), p.13) is zelf contradictorisch en dan ook allerm minst overtuigend afgezet tegen uw verklaring dat u zelf vier jaar activiteiten voor de partij hebt uitgevoerd (CGVS M. (...), p.10)."

Verzoekster slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Waar verzoekster post factum en op blote en eenvoudige wijze beweert dat zij te snel en voorbarig op de voormelde vragen zou hebben geantwoord, dat zij het antwoord hierop eigenlijk wel zou hebben geweten en dat zij, zo de interviewer haar op het belang van deze vragen attent had gemaakt, meer toelichting had kunnen geven, dient te worden opgemerkt dat zulks niet de minste steun vindt in het dossier, dat dit bezwaarlijk ernstig kan worden genomen en dat verzoekster met het uiten van dergelijke algemene en ongefundeerde beweringen hoegenaamd geen afbreuk kan doen aan de voormelde vaststellingen.

Met de loutere herhaling van de verklaring dat haar broer en schoonbroer haar bezielde om zich in te zetten voor de PJAK, doet verzoekster verder geenszins afbreuk aan de voormelde, inzake en op basis van deze verklaringen en haar overige gezegden gedane vaststellingen. Zo verzoekster werkelijk door hun toedoen en mede door haar verleden zou hebben besloten om zich dermate in te zetten voor de PJAK, in dit kader dusdanig risicovolle activiteiten zou hebben gevoerd als het stockeren van goederen en het veelvuldig laten overnachten van strijders in haar woning en dit zou hebben gezien als haar persoonlijke vorm van verzet tegen het regime, mocht weldegelijk van haar worden verwacht dat zij een (veel) meer gedegen kennis zou hebben vertoond van deze partij en dat zij in dit kader bij machte zou

zijn geweest om de volledige naam van deze partij te verstrekken, aan te geven waarom deze partij werd opgericht, uiteen te zetten waarvoor deze partij staat en vecht en verklaringen af te leggen omtrent recente incidenten waarbij deze partij betrokken was.

Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing met recht geconcludeerd:

“Bovenstaande vaststellingen ondermijnen uw bewering, alsook die van A.R. (...), actief te zijn geweest in Iran voor de Koerdische oppositiepartij PJAK.”

Bovendien wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Vervolgens komt ook de geloofwaardigheid van jullie directe vluchtaanleiding danig op de helling te staan doordat jullie hierover weinig aannemelijke en incoherente verklaringen over afleggen. Jullie dienden Iran naar eigen zeggen te ontvluchten omwille van de ontdekking van gestockeerde PJAK-goederen door jullie buurvrouw J. (...) (CGVS D. (...), p. 14, CGVS M. (...), p.16 en CGVS K. (...), p. 14).

Vooreerst is het moeilijk te begrijpen dat jullie, gezien de Iraanse context en het gevaar dat jullie liepen, in een periode van twee jaar voor PJAK goederen in huis hebben binnengebracht, opgeslagen en weggebracht en er in diezelfde periode tien tot twaalf keer leden van PJAK lieten overnachten (CGVS M. (...), p.18), terwijl jullie zich terdege bewust waren dat jullie rechtstreekse buurvrouw J. (...) een gekende en actieve medewerkster van de Basij was (CGVS D. (...), p. 17 en CGVS M. (...), p. 16) die zichzelf net tot taak gesteld had dergelijke zaken op te merken en te melden aan het regime en die bijgevolg alles wilde weten (CGVS M. (...), p.20). Daarenboven kwam J. (...) zelf ook meermaals op theevisite langs bij u (CGVS D. (...), p.17, CGVS M. (...), p.16 en CGVS K. (...), p.17) en beschrijft u haar zelf als een zeer arrogant iemand die in alle huizen ging piepen en kijken om te zien of er iets was dat ze kon melden (CGVS M. (...), p.19). Dat jullie zo'n risico namen, is zeer merkwaardig, zeker in het licht van A.R. (...) zijn verklaringen dat zijn vader gedood werd omwille van zijn link met de Koerdische partij KDPI (CGVS D. (...), p.6) en uw verklaringen dat uw broer H. (...) gedood werd en de ettalaat aanwezig was op zijn begrafenis, zoals u beweert (CGVS M. (...), p.7-8). Er mag worden verwacht dat de familieleden van H. (...) in het oog zouden worden gehouden door de Iraanse autoriteiten indien geloofwaardig. Dat u en uw neef zo'n risico namen wetende met wat voor een buurvrouw jullie te maken hadden, is dan ook weinig plausibel gezien de Iraanse context. Bovendien geeft u zelf te kennen dat er zeker andere personen waren die meewerkten met PJAK en u zeker niet de enige persoon was die goederen stockeerde voor deze partij. Dat u ter verklaring stelt dat u uit enige voorzorg uw contacten beperkte (CGVS M. (...), p.19) en dat jullie opdrachtgever M.N. (...) weinig en enkel als het donker was kwam (CGVS M. (...), p.22), snijdt geen hout aangezien uit jullie verklaringen net blijkt dat er veelvuldig vreemde mensen over de vloer kwamen en bleven overnachten (CGVS D. (...), p.10 en CGVS K. (...), p.15).”

Verzoekster slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Gelet op het door haarzelf en haar neef geschetste profiel en karakter van haar buurvrouw, is het in het geheel niet geloofwaardig dat zij onder de neus van deze buurvrouw dermate veelvuldige en risicovolle activiteiten zou hebben gevoerd voor de PJAK. Hoe haar vriendschap met J. aan deze vaststelling afbreuk zou kunnen doen, kan niet worden ingezien. Integendeel, vergrootte deze net de kans op interesse aan aandacht vanwege J. voor haar doen en laten en zorgde dit ervoor dat deze vrouw meermaals haar woning kon betreden, hetgeen het risico op een betrapting of ontdekking vanwege J. alleen maar groter maakte.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Uiterst frappant is ook dat u het niet nodig vond om A.R. (...) of jullie opdrachtgever M.N. (...) in kennis te stellen van het feit dat J. (...) u voorstelde om zelf ook lid te worden van de Basij (CGVS M. (...) p.20). Door aan u te vragen lid te worden, kon J. (...) namelijk te weten komen of u een regeringsgezind persoon was, perfect af te leiden uit uw reactie, antwoord, of uitblijven van uw antwoord. Dat u het niet nodig vond deze wel zeer betekenisvolle en allerm minst onschuldige vraag van J. (...) gewoonweg niet mee te delen aan A.R. (...) of M.N. (...), en daarboven gewoon verder deed met uw activiteiten, is gewoonweg niet aannemelijk in de door u beschreven context. Ook het risico voor M.N. (...) was bijzonder groot en het is dan ook niet aannemelijk dat u hem niet zou hebben ingelicht over de rol van uw buurvrouw J. (...). Er kan geconcludeerd worden dat het, gezien de verbonden risico's in Iran, al te lichtzinnig en bijgevolg weinig aannemelijk is om veelvuldig PJAK-leden te laten overnachten onder de figuurlijke neus van de Basij. Het is compleet onaannemelijk om M.N. (...) hier niet van in kennis te stellen. Bijgevolg kan er geen geloof gehecht worden aan jullie directe vluchtaanleiding.”

Verzoekster slaagt er niet in om deze motieven te ontcrachten. Dat zij er in de door haar geschetste context en in weerwil van haar risicovolle activiteiten en het hoger aangehaalde, door haar omschreven profiel en karakter van J., eenvoudigweg vanuit zou zijn gegaan dat een onverschillige en ongeïnteresseerde reactie op de voormelde vraag geen gevolgen zou (kunnen) hebben en dat de

kwestie daarmee simpelweg afgesloten was, is manifest onaannemelijk. Aldus kon redelijkerwijze worden verwacht dat zij haar neef en M.N. minstens zou hebben ingelicht over de rol en vraag van haar buurvrouw. Dat zij dermate lichtzinnig met de situatie zou zijn omgesprongen, is ongeloofwaardig.

Verzoeker laat de bestreden beslissing verder geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“De aannemelijkheid van de bewering dat jullie daadwerkelijk goederen voor PJAK zouden gestockeerd hebben en bijgevolg ook het feit dat ze ontdekt werden, komt overigens verder onder druk te staan doordat jullie verklaringen niet overeenkomen met betrekking tot de goederen zelf die ontdekt werden door J. (...). A.R. (...) stelt namelijk dat de goederen op advies van M.N. (...) bij u werden bewaard tussen de andere slaaponderdelen omdat u een gezin had waardoor het minder opviel (CGVS D. (...), p.16). Voorts stellen jullie beiden dat J. (...) de link tussen de goederen en politieke activiteiten kon leggen omwille van de hoeveelheid goederen waarover het ging (CGVS D. (...), p.17 en CGVS M. (...), p.20). Naast het feit dat A.R. (...) spreekt over ‘bijna drie grote zakken’ (CGVS D. (...), p.16) en u spreekt over vier of misschien vijf grote zakken (CGVS M. (...), p.18), is het vooral zeer opmerkelijk dat u eveneens spreekt over twee à drie tijdschriften van PJAK (CGVS M. (...), p.18) terwijl A.R. (...) hierover niets vermeldde. Hij spreekt enkel over ondergoed, zakdoeken, handschoenen, schoenen, medicijnen en gewone kledij (CGVS D. (...), p.16). Dat A.R. (...) – gezien het belang in de link die J. (...) kon leggen tussen de goederen en PJAK – dergelijk opmerkelijk gegeven achterwege zou laten, is hoogst onaannemelijk. Bovenstaande bedenking maakt jullie relaas betreffende jullie directe vluchtaanleiding dan ook verder ongeloofwaardig.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster deze geheel ongemoeid laat, onverminderd overeind.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Bovendien zijn ook uw voorzorgsmaatregelen in het huis onvoldoende wetende dat uw directe buurvrouw een informant is die bovendien meekwam tot aan de deur en ook mee binnen kwam piepen (CGVS M. (...) p. 19). In de kantlijn kan ook opgemerkt worden dat het vreemd overkomt dat u, op het moment dat er PJAKgoederen gestockeerd lagen in uw huis, net op dat moment onder het bed wenste te kuisen en aldus alle PJAKgoederen van onder het bed haalde (CGVS M. (...) p. 18). Dat u gewoon niet wachtte tot de goederen weg waren om eens onder het bed te poetsen, is weinig plausibel, te meer daar verwacht mag worden dat u net extra voorzichtig zou zijn omwille van uw risicovolle activiteiten en moeilijke buurvrouw. Dat u, met de kennis die u had, niet extra oplettend was toen u wist dat uw minderjarige dochter naar de supermarkt ging en dus de deur achter haar normaal diende toe te trekken, is in die context evenmin geloofwaardig (CGVS M. (...) p. 20). Verwacht mag worden dat u, op het moment dat uw minderjarige dochter vertrekt, alles controleert, net omdat u van plan bent de goederen van PJAK van onder het bed te trekken om er te kuisen. Dat u niet extra voorzichtig bent en de verantwoordelijkheid mij uw minderjarige dochter legt, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw directe vluchtaanleiding verder.”

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Zij vergenoegt zich er immers toe kortweg aan te geven dat de feiten zich weldegelijk op de door haar aangegeven wijze zouden hebben ontwikkeld. Hiermee doet zij geenszins afbreuk aan het voorgaande. De Raad treedt verweerder bij en is van oordeel dat het gebrek aan voorzorgsmaatregelen en de gang van zaken zoals aangehaald door verzoekster onaannemelijk zijn en de geloofwaardigheid van haar relaas verder ondergraven.

Verzoekster voert in het verzoekschrift verder niet één concreet en dienstig argument aan ter weerlegging van de volgende, in de bestreden beslissing opgenomen motieven:

“Even problematisch is de vaststelling dat jullie verklaringen niet overeenkomen met betrekking tot wie er na de ontdekking van jullie activiteiten allemaal problemen ondervonden heeft met het Iraans regime. Deze informatie werd jullie nochtans door dezelfde persoon, namelijk M.N. (...), meegedeeld (CGVS D. (...), p.5; CGVS M. (...), p.7 en CGVS K. (...), p.15) waardoor deze in principe gelijk zou moeten zijn. Zo stelt A.R. (...) bij DVZ dat de Ettelaat diezelfde dag bij zijn zus alsook bij uw zus, broer en moeder is langs geweest en dat zijn zus daarna nog een tweede keer ondervraagd en hierbij gedurende vierentwintig uur opgepakt werd (vragenlijst CGVS D. (...) d.d. 10/02/2020, punt 5). Tijdens zijn onderhoud op het CGVS herhaalt hij dit en voegt hij eraan toe dat uw moeder, broer en zus werden meegenomen en dat zijn zus pas drie à vier maanden later opnieuw bezoek kreeg van de Ettelaat. Daarna zijn er geen problemen meer geweest, beweert hij (CGVS D. (...), p. 5-6). U stelt bij DVZ ook dat de Ettelaat bij uw zus, broer en moeder geweest is, maar ook dat uw broer en moeder twee à drie dagen later nogmaals werden opgeroepen. U spreekt er niet over de zus van A.R. (...) (vragenlijst CGVS M. (...) d.d. 10/02/2020, punt 5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS spreekt u in eerste instantie echter over uw zus en ex-man. Vervolgens gevraagd of het enkel bij deze twee

personen was, voegt u hier nog aan toe dat het bij uw twee zussen was alsook bij A.R. (...)’s zus en bij uw broer T. (...). Pas wanneer u overeenkomstig uw verklaringen bij de DVZ geconfronteerd wordt, bevestigt u dat ook uw moeder bezocht werd, ter verantwoording mededelend dat u zich niet goed voelt wanneer u over uw broer spreekt. Dergelijke verklaring is onvoldoende aangezien ze de initiële lacune niet verklaart. Uw zoon P. (...) verklaarde bij de DVZ dan weer dat de Ettelaat bij A.R. (...)’s zus, zijn oma en tante en zijn vader geweest zijn (vragenlijst CGVS d.d. 10/02/2020 – punt 5). Op het CGVS verklaart hij dat ze daarnaast ook bij beide ooms en tantes geweest zijn (CGVS K. (...), p. 18). Ter verantwoording stelt uw zoon slechts dat hij vermoedt dat hij op DVZ wel verteld heeft over zijn ooms (CGVS K. (...), p. 18) hetgeen onvoldoende is. Er dient hoe dan ook vastgesteld te worden dat jullie allesbehalve samenhangend zijn over wie er een bezoekje heeft gekregen van de Ettelaat betreffende jullie vervolgingsproblemen. Dergelijke ongerijmdheden vormen een bijkomende en ernstige aantasting van de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas aangezien ze betrekking hebben op essentiële elementen.”

Deze motieven vinden steun in het dossier en zijn pertinent en terecht. Gezien verzoekster deze niet aanvecht of betwist, blijven zij onverminderd gelden.

Ook doet verzoekster niet de minste poging teneinde de bestreden beslissing te weerleggen doch laat zij deze volledig onverlet waar gemotiveerd wordt:

“Vreemd is ook dat u en A.R. (...) amper informatie kunnen verschaffen over uw broer H. (...) zijn politieke activiteiten en hoe hij om het leven kwam, terwijl jullie aanhalen door hem sympathisant geworden te zijn van PJAK en hij net omwille van zijn politieke profiel door het Iraanse regime werd vergiftigd en vermoord (CGVS D. (...), p. 9, 12 en 19 en CGVS M. (...), p. 5 en 7). Indien jullie daadwerkelijk zo nauw bij H. (...) betrokken waren, mag enige basiskennis worden verwacht. Zo kan A.R. (...) niets zeggen over H. (...) zij rang of functie bij PJAK (CGVS D. (...), p.12). Daarnaast kunnen jullie jullie vage bewering dat de lijkschouwer gezegd heeft tegen H. (...) zijn echtgenote dat hij vergiftigd werd, evenmin hard maken. Zo weet u niet met welk gif H. (...) om het leven zou zijn gebracht (CGVS M. (...), p. 8; CGVS D. (...), p.13) en leggen noch u noch A.R. (...) een autopsierapport of attest van de lijkschouwer neer om jullie stelling te staven. Het alsnog bekomen van een medisch attest of rapport van de lijkschouwing van H. (...) blijkt daarenboven niet mogelijk omdat het volgens u al vijf à zes jaar geleden is en er daarna niet meer verder werd op ingegaan (CGVS M. (...), p.8). Er mag echter een afdoende verklaring verwacht worden waarom het voor u niet mogelijk zou zijn enig bewijs hiervan te voorzien. Jullie leggen wel verschillende foto’s en videofragmenten van H. (...)’s begrafenis, graf en activiteiten als zanger neer ter staving van jullie verzoek om internationale bescherming. Er dient echter te worden opgemerkt dat deze attesten niets zeggen over de door jullie aangehaalde redenen waarom jullie Iran zijn moeten ontvluchten, waardoor deze documenten jullie vluchtmotieven dan ook niet kunnen aantonen. Wat er ook van zij, u haalt aan zelf geen problemen met de Iraanse autoriteiten te hebben gehad omwille van de activiteiten en dood van uw broer H. (...) (CGVS M. (...), p. 9).”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster deze volledig onverlet laat, onverminderd gehandhaafd.

Derhalve wordt in de bestreden beslissing met recht geconcludeerd:

“Op basis van bovenstaande vaststellingen kan worden vastgesteld dat uw activiteiten voor PJAK en die van A.R. (...) niet geloofwaardig zijn en evenmin de daaraan gekoppelde vervolgingsfeiten waardoor u met uw minderjarige dochter, uw meerderjarige zoon P.K. (...) en neef D.A.R. (...) Iran hebben moeten ontvluchten.”

Mede gelet op hetgeen voorafgaat, wordt in de bestreden beslissing eveneens terecht gesteld:

“Deze vaststellingen, die wijzen op een tekort aan geloofwaardigheid, zijn bovendien van die aard dat ze het onmogelijk maken om zicht te krijgen op uw werkelijke achtergrond of reële situatie, meer bepaald op de redenen waarom u uw land verlaten hebt, op uw eventuele relaties met de autoriteiten van uw land van herkomst en op het eventuele risico op vervolging. Ze zijn tevens van die aard dat zij een beoordeling van het risico van vervolging ten gevolge van uw in België gevoerde activiteiten onmogelijk maken. Het is immers voor dit laatste van primordiaal belang een reëel en geloofwaardig beeld te hebben van uw achtergrond, uw eventuele relaties met de autoriteiten en uw vroeger verrichte activiteiten. Door uw ongeloofwaardige verklaringen inzake uw vluchtmotieven maakt u die beoordeling onmogelijk. Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na uw aankomst in België zijn de reële kans op vervolging/moeilijkheden en de ernst van die vervolging/moeilijkheden van cruciaal belang. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling door de Iraanse autoriteiten van uw activiteiten ontwikkeld in België. Enkel indien uw activiteiten leiden tot een toeschrijving van een dissidente overtuiging door de Iraanse overheden is er sprake van een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is bijgevolg niet aannemelijk dat activiteiten, ontwikkeld na

de vlucht, leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden. In dit verband dient erop gewezen te worden dat noch u, noch uw zoon P. (...) noch uw neef A.R. (...) overtuigen als zouden de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van jullie activiteiten in België. Uit beschikbare informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan er een kopie in het administratief dossier is gevoegd, blijkt namelijk dat de Iraanse autoriteiten niet de mogelijkheden hebben om alle oppositie-activiteiten in het buitenland te monitoren. Bovendien blijkt dat jaarlijks duizenden Iraniërs naar Iran terugkeren en dat, op een zeer beperkt aantal uitzonderingen na, personen die geen of weinig zichtbare oppositieactiviteiten in het buitenland ontwikkelen in principe bij terugkeer geen problemen ondervinden. Veel hangt bijgevolg af van de zichtbaarheid van de persoon en zijn activiteiten. Uit deze informatie blijkt ook dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende asielzoekers en dat zij evenmin veel aandacht hebben voor wat de asielzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn de personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden, die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Zoals blijkt uit voorgaande heeft u vooreerst niet aannemelijk gemaakt dat jullie al eerder een verhoogd risicoprofiel had en jullie omwille van oppositieactiviteiten in Iran in het vizier van de autoriteiten waren gelopen. Voorts kan ook niet zomaar worden aanvaard dat jullie op basis van de berichten over jullie activiteiten op het facebookprofiel van P. (...) in het vizier zouden gekomen zijn. Zijn bewering dat de autoriteiten 100% op de hoogte zijn van zijn facebookprofiel (CGVS K. (...), p.7) is een blote redenering die hij niet onderbouwt. Hij verwijst hiervoor enerzijds algemeen op het feit dat de inlichtingendiensten in Iran hun burgers volgen (CGVS K. (...), p.7-8) hetgeen weerlegt wordt op basis van hierboven vermeldde informatie dat het regime onmogelijk alles kan monitoren en anderzijds naar zijn neef en nicht die met hun profiel G.M. (...) en A.M. (...) soms 'likes' geven op zijn facebookberichten en soms via Whatsapp reageren waardoor het regime volgens hem op de hoogte is (CGVS K. (...), p.10). Tekenend is echter dat niemand tot nu toe enige problemen ondervonden heeft naar aanleiding van de berichten die uw zoon gepost heeft sinds hij Iran verlaten heeft en dus door hen zou geliked zijn en hij aangeeft dat er geen mensen momenteel wonende in Iran onder zijn vrienden heeft (CGVS K. (...), p.8). Er is dan ook geen reden om aan te nemen dat de Iraanse autoriteiten zijn Facebookpagina in de gaten zouden houden. Hier kan trouwens nog aan toegevoegd worden dat de profielnaam van uw zoon initieel 'P.Ko(...)' was. Hij heeft pas enkele dagen voor zijn gehoor op het CGVS zijn profielnaam veranderd naar zijn eigen naam (CGVS K. (...), p.7), hetgeen op zijn minst opportunistisch te noemen is, wat overigens ook kan gezegd worden over het feit dat A.R.D. (...) pas op 12 oktober, na het gehoor op het CGVS, verschillende foto's van zijn deelnames aan manifestaties in België heeft gepost. Bijgevolg is geenszins aangetoond dat P. (...) en bijgevolg ook u en A.R. (...), persoonlijk in het vizier van de Iraanse autoriteiten zijn gekomen omwille van jullie politieke en regime-kritische activiteiten buiten Iran.

Wat er ook van zij, jullie politieke activiteiten zijn hoe aan ook beperkt en bestaan slechts uit enkele deelnames aan pro-Koerdische manifestaties en een bezoek aan een Koerdisch tv-station en het partijbureau in België. Het louter bijwonen van enkele Koerdische manifestaties toont evenwel niet aan dat jullie werkelijk door het Iraans regime een oppositieprofiel worden toegemeten. Hoewel jullie volgens u en A.R. (...) allemaal aan dezelfde activiteiten in België hebben deelgenomen, is het niet duidelijk aan hoeveel betogingen jullie in totaal zouden hebben deelgenomen (CGVS D. (...), p. 18-19 en CGVS M. (...), p. 11). A.R. (...) spreekt over twee à drie activiteiten in Leuven en drie activiteiten in Brussel (CGVS D. (...), p. 7-8). U spreekt echter van één activiteit in een stad waarvan u de naam niet kent en twee activiteiten in Brussel (CGVS M. (...), p.10). P. (...) spreekt eveneens over slechts drie activiteiten, één in Leuven en twee in Brussel (CGVS K. (...), p. 8). Wanneer u bovendien werd gevraagd welke manifestaties er tegen het Iraanse regime gericht waren, stelt u dat één van de betogingen in Brussel gericht was tegen het Iraans regime omdat er dood aan de Ayatollah geroepen werd (CGVS M. (...), p. 11). A.R. (...) werd eveneens gevraagd welke betogingen er gericht waren tegen het Iraanse regime waarbij hij stelt dat deze in Leuven gericht waren tegen de Iraanse en de Turkse onderdrukking van de Koerden en dat van de drie betogingen in Brussel enkel de laatste gericht was tegen het Iraanse regime, de overige twee tegen het Turkse. Op basis van de door jullie voorgelegde foto's waaruit uw deelname aan deze betogingen moet blijken, kan echter niet afgeleid worden dat de betogingen daadwerkelijk gericht waren tegen de Iraanse autoriteiten. U geeft zelf ook aan bij een van de betogingen eigenlijk niet goed te weten waarvoor er toen werd betoogd (CGVS M. (...), p. 10). Jullie maken ook enkele videofragmenten over waarop jullie te zien zijn aan het Schumanplein te Brussel waarbij jullie, een P.JAK-vlag ter hand, samen met enkele tientallen anderen slogans roepen waarin het CGVS meent te herkennen dat deze slogans gericht zijn tegen Erdogan en Khamenei. Dat jullie op één welbepaald moment in Brussel enkele slogans geroepen hebben tegen 'Khamenei', kan in het licht van de reeds aangehaalde beschikbare informatie bezwaarlijk als doorslaggevend element worden aanvaard waarom jullie alsnog in het vizier van de Iraanse autoriteiten gekomen zou zijn en bij terugkeer

vervolgd zou worden. Uw zoon P. (...) draagt tijdens zijn deelnames overigens een T-shirt met het logo van YPG, de Koerdische volksbeschermingseenheden in Syrië. Op basis van bovenstaande informatie kunnen jullie allerminst overtuigen dat jullie door deelname aan deze manifestaties een dermate politiek oppositieprofiel in België hebt opgebouwd waardoor jullie alsnog in het vizier van de Iraanse autoriteiten zouden zijn gekomen."

Verzoekster laat deze pertinente motieven geheel ongemoeid. Bijgevolg blijven zij onverminderd overeind.

Waar verzoekster op video-opnames in Bosnië-Herzegovina – volgens de ondertiteling en zoals bevestigd door verzoekster ter terechtzitting – en in België te zien is bij haar deelnamen aan vrouwendag en op manifestaties waarop zij meermaals een vaderlands strijdlied zingt (bijlagen 2, 3, 4, 6 en 8 van de aanvullende nota) wijst de Raad erop dat het loutere feit dat zij vooral in België enkele malen zou hebben deelgenomen aan activiteiten van de Koerdische beweging niet in het minst afbreuk doet aan voormelde niet betwiste motiveringen in de bestreden beslissing aangaande het voor iedereen met inbegrip van de nationale overheden duidelijke opportunistische karakter van voornoemde activiteiten, aangaande het niet aantonen dat de Iraanse autoriteiten van deze activiteiten op de hoogte zijn, aangaande het gegeven dat de Iraanse autoriteiten evenmin veel aandacht hebben voor wat de asielzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet en aangaande de afwezigheid van een verhoogd risicoprofiel in haren hoofde.

Verzoekster onderneemt voor het overige niet de minste poging teneinde de bestreden beslissing te weerleggen en laat deze volledig onverlet waar gemotiveerd wordt:

"Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat u zelf tijdens uw onderhoud op de CGVS aangeeft dat u in het verleden een moeilijk leven had maar geen problemen hebt gekend met de autoriteiten (CGVS M. (...), p.9-10). U geeft eveneens aan dat u het rustig en goed had, ook op financieel vlak, en geenszins zou vluchten indien uw leven niet in gevaar zou zijn (CGVS M. (...), p. 22) en dat de enige reden waarom u en uw dochter niet naar Iran terug kunnen, het aantreffen van de goederen was (CGVS M. (...), p. 16) hetgeen hierboven ongeloofwaardig werd geacht. Betreffende het feit dat uw minderjarige dochter naar de psycholoog gaat dient te worden opgemerkt dat zij dit doet omwille van zaken die ze zou hebben gezien tijdens jullie reisweg naar België en omdat de situatie in het opvangcentrum in België niet top is, jullie er al lang wonen en er vaak conflicten zijn tussen mensen en jullie (CGVS M. (...), p. 10). Deze zaken hebben geen betrekking op gebeurtenissen in Iran. Bovendien staat u haar psychologische problemen niet met een attest.

Betreffende de verklaringen van P. (...) dat hij in het verleden in 1393 of 1394 al eens door agenten mishandeld werd in Iran naar aanleiding van festiviteiten rond Nowruz, het Iraanse nieuwjaar, dient te worden opgemerkt dat hij zelf aangeeft op huidig ogenblik hieromtrent geen problemen meer van te ondervinden met het Iraans regime en die mensen niet meer heeft teruggezien. Aldus koppelt P. (...) bij terugkeer naar Iran geen vrees voor vervolging aan deze eenmalige gebeurtenis (CGVS K. (...), p. 6, p. 15). Op de foto's die P. (...) hiervan neerlegt als bewijs, waarop littekens te zien zijn, is bovendien niet op te maken wanneer en in welke omstandigheden hij die vroegere verwondingen zou hebben opgelopen. Als voorbeeld voor de beperkingen die de Iraanse autoriteiten Koerden opleggen verwijst P. (...) naar het feit dat hij lang geleden van school werd gesmeten omdat hij zich niet zou aansluiten bij de Basij (CGVS K. (...), p.13). Opnieuw haalt hij hierover aan dat deze gebeurtenis geen reden was voor zijn vlucht uit Iran (CGVS K. (...), p. 19).

A.R. (...) haalt bijkomend nog aan in het verleden problemen te hebben ondervonden met het Iraanse regime omwille van religieuze activiteiten van zijn zus en schoonbroer waarbij hijzelf tweemaal werd gearresteerd (CGVS D. (...), p. 4). Echter, zoals hij zelf ook aangeeft, is het een oude beschuldiging en koppelt hij er zelf actueel geen vrees meer aan (CGVS D. (...), p.4). Zijn verwijzing naar de executie van zijn vader ten gevolge van diens politieke activiteiten voor de KDPI, die hij niet staat (CGVS D. (...), p. 6), is op zich geen reden om aan te nemen dat er in zijn hoofde actueel eveneens een vrees voor vervolging bestaat. A.R. (...) haalt de executie van zijn vader aan om te duiden dat het regime zijn politieke daad zeker niet door de vingers zal zien (CGVS D. (...), p.16), doch deze daad waarvan sprake is weinig aannemelijk zoals hierover reeds uiteengezet is.

Er dient te worden opgemerkt dat om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, het ontzeggen van rechten en discriminatie van die aard moet zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat de fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. U, noch P. (...) noch A.R. (...) tonen op generlei wijze aan dat dit in jullie casu het geval is. Bijgevolg kan het loutere feit te behoren tot de Koerdische etnie en afkomstig te zijn uit Iran niet volstaan om zich te kunnen beroepen op internationale bescherming, doch dringt een strikt individuele beoordeling van de voorgehouden

problemen zich op. Zoals eerder aangetoond kan echter geen enkel geloof worden gehecht aan jullie voorgehouden problemen. Evenmin uw verklaringen het Iraanse regime te verwijten analfabeet te zijn, in het verleden door de politie lastiggevallen geweest te zijn omdat u zong en daarbij beledigd en geslagen te zijn met de kolf van een wapen en lastiggevallen geweest te zijn door de zedenpolitie omdat uw dochter, toen ze nog heel klein was, geen sluier droeg zijn niet van dien aard om bovenstaande beoordeling om te buigen (vragenlijst CGVS E. (...) vraag 7). Uit deze feiten kan bij terugkeer naar Iran geen actuele gegronde vrees voor vervolging of een actueel reëel risico op ernstige schade worden geput."

Deze motieven vinden steun in het dossier en zijn pertinent en terecht. Gezien verzoekster deze in het geheel niet aanvecht of betwist, blijven zij onverminderd overeind.

De voormelde vaststellingen zijn in het kader van het devolutieve karakter van het onderhavige beroep afdoende om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de vermeende vrees voor vervolging in hoofde van verzoekster, haar neef en haar zoon.

De documenten en stukken, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier en zoals neergelegd door verzoekster, haar neef en haar zoon, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekster overigens niet worden weerlegd of betwist, dit mede gelet op hetgeen voorafgaat, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande. Deze redenen worden, gezien deze door verzoekster niet worden weerlegd of betwist, door de Raad overgenomen en luiden als volgt:

"De door u, P. (...) en A.R. (...) voorgelegde documenten wijzigen bovenstaande vaststellingen niet. Uw identiteit, die van uw dochter, zoon P. (...) en neef A.R. (...) wordt niet in twijfel getrokken wordt. Ook uw huwelijks- en scheidingsakte zeggen niets over uw asielmotieven, net zoals het feit dat u tapijten kunt maken dit niet doet. Jullie maken via jullie advocaat per mail voor elk van jullie een bevestigingsbrief van PJAK over. Dergelijke attesten hebben maar bewijswaarde wanneer ze ondersteunt worden door geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier niet het geval is. Daarenboven blijkt het om inhoudelijk drie identiek dezelfde attesten te gaan, die een duidelijk gesolliciteerd karakter hebben en waarin staat vermeld dat u in Iraans Koerdistan een sympathisant was en sinds 2020 ook in België sympathisant bent. Alleszins voor P. (...) gaat deze inhoud al niet op. P. (...) verklaarde namelijk zelf dat hij in Iran geen activiteiten had voor PJAK en pas met de ideologie van de partij in aanraking kwam sinds hij in België is (CGVS K. (...), p. 8). De waarachtigheid van de drie attesten wordt op deze manier volledig ondermijnd. Er kan dan ook geen enkele waarde aan gehecht worden. De foto's en videofragmenten betreffende jullie deelname aan politieke manifestaties in België alsook de foto's en videofragmenten betreffende H.M. (...) werden reeds besproken. Dat uw zoon P. (...) piano speelt heeft evenmin betrekking op de door jullie aangehaalde vervolgingsfeiten. De voorgelegde foto's genomen tijdens uw reis of in het opvangcentrum alsook de werkbadge van P. (...), zijn curriculum vitae en de afsprakennota van het NOCHH die hij neerlegt, hebben op zich geen invloed op de afweging of u een gegronde vrees op vervolging dan wel reëel risico op ernstige schade hebt bij terugkeer naar Iran."

Ook het attest dat verzoekster bij het verzoekschrift voegt is geenszins van zulke aard dat dit aan het voorgaande afbreuk kan doen. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat dit document slechts wordt bijgebracht in de vorm van een makkelijk manipuleerbare kopie en in wezen door eenieder met een computer, om het even waar en om het even wanneer kan zijn opgesteld. Verder dient te worden vastgesteld dat dit document een klaarblijkelijk gesolliciteerd karakter vertoont en nadrukkelijk en uitdrukkelijk werd opgesteld ten behoeve van verzoekster en met het oogmerk om dit aan te wenden in het kader van haar verzoek om internationale bescherming, daar het gericht is aan "Office for Migrants and Refugees" en het "the immigration office in Belgium" oproept om aan verzoekster asiel te verlenen. Daarbij werd dit document bovendien erg onzorgvuldig opgesteld. Niet enkel is het geformuleerd in een lamentabel Engels, doch tevens wordt hierin veelvuldig verwezen naar verzoekster als mannelijk persoon. Eveneens blijkt uit nazicht van de website zoals vermeld op dit document dat de betreffende organisatie, de KMMK, zich in het onderdeel "about us" omschrijft als een organisatie die de verspreiding van mensenrechtenschendingen promoot ("promotes the spread of human rights violations"). Voorts blijkt dat deze organisatie zetelt in Duitsland en Zweden, wordt hierin slechts op bijzonder algemene wijze ingegaan op verzoeksters profiel en problemen en wordt daarbij nergens aangegeven of aangetoond dat, op welke wijze en via welke kanalen deze elementen op hun waarachtigheid zouden zijn onderzocht. Al deze vaststellingen doen ernstig afbreuk aan de bewijswaarde van het neergelegde attest. Tezamen met het gegeven dat aan dergelijke attesten, die noch een officieel karakter, noch officiële bewijswaarde hebben, hoogstens een ondersteunende bewijswaarde kan worden gehecht, met name het vermogen om een intrinsiek geloofwaardig politiek engagement en relaas kracht bij te zetten, doch dat zij op zich niet kunnen volstaan om een gebrek aan

geloofwaardigheid dienaangaande te herstellen, volstaat dit om te besluiten dat niet de minste bewijswaarde kan worden toegekend aan het neergelegde attest.

Betreffende de bij aanvullende nota bijgebrachte verklaring van de mensenrechtenactivist Hossein Ahmadiniaz (stuk 1 als bijlage) stelt de Raad vooreerst vast dat deze verklaring een fotokopie betreft. De Raad is evenwel van oordeel dat aan fotokopieën geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren zijn. Bovendien is de inhoud van dit stuk met zichzelf in tegenspraak en stemt deze niet overeen met het door verzoekster voorgehouden asielrelaas. Immers wordt onder punt 3 gesteld dat verzoekster “momenteel wordt vastgehouden in afdeling 4 van het Islamitische Revolutionaire Tribunaal van Sanandaj” wat strijdig is aan het voorgehouden asielrelaas – verzoekster bevestigt bovendien ter terechtzitting nooit in Iran te zijn gearresteerd – en niet verenigbaar is met de verdere verklaringen onder punt 6 over haar activiteiten in België. Dit stuk mist derhalve elke bewijswaarde.

De video-opname betreffende de moeilijke omstandigheden van het verblijf van verzoekster onderweg naar België, meer in het bijzonder in Kroatië en Bosnië (stuk 7 als bijlage bij de aanvullende nota) heeft geen betrekking op de feiten die verzoekster beweert te hebben meegemaakt in haar land van herkomst. Dat haar doortocht door Europa in moeilijke omstandigheden verliep is op zich geen punt van discussie.

Betreffende de video-opname – verzoekster stelt ter terechtzitting dat deze werd opgenomen in België – waarop verzoekster een verklaring aflegt over de psychische druk die de Iraanse autoriteiten op haar familie heden zetten en waarin op het einde een filmpje te zien is van een oude vrouw bij een graf (stuk 5 als bijlage bij de aanvullende nota) – verzoekster beweert dat dit haar moeder is bij het graf van haar broer – oordeelt de Raad dat de voorgehouden recente vervolging van haar familie een blote bewering betreft die op generlei wijze met objectieve informatie wordt onderbouwd. Bovendien doen deze beweringen niet in het minst afbreuk aan de motieven in de bestreden beslissing betreffende de door verzoekster voorgehouden gebeurtenissen die haar persoonlijk asielrelaas uitmaken. Daargelaten de vaststelling dat op de beelden niet kan worden uitgemaakt wie de oudere dame in kwestie juist is en wiens graf het betreft acht de Raad het op zich geen punt van discussie dat verzoekster een overleden broer heeft om wie haar moeder treurt.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.7. Verzoekster beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan de aangevoerde, hoger besproken asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, toont zij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in haren hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.8. Verzoekster duidt voor het overige niet op welke wijze het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel en het principe van een goede rechtsbedeling in casu en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Evenmin geeft zij aan welk(e) van de overige algemene beginselen van behoorlijk bestuur zij geschonden acht en/of waaruit hun schending zou bestaan. Derhalve wordt ook de schending van deze beginselen niet dienstig aangevoerd.

3.9. Waar verzoekster ter terechtzitting onder gesloten omslag een bundel foto's neerlegt stelt de Raad vast dat deze foto's niet voorzien zijn van een aanvullende nota. Met toepassing van artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet worden deze foto's derhalve ambtshalve uit de debatten geweerd.

3.10. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.”

De voormelde motieven gelden ook voor verzoeker.

2.2. Verzoeker betwist de inhoud van de bestreden beslissing voor het overige niet waar, dit mede gelet op hetgeen werd aangegeven in het arrest geveld inzake het beroep van zijn nicht, terecht wordt gesteld:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u last hebt van uw been. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd een gehoorlokaal vlakbij de lift voorzien.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

2.3. Met betrekking tot het attest dat verzoeker daarnaast bij het verzoekschrift voegt, dient te worden opgemerkt dat aan dit attest, net als aan het vergelijkbare en door dezelfde organisatie uitgereikte attest zoals neergelegd door zijn nicht in het kader van haar beroep, niet de minste bewijswaarde kan worden gehecht. Ook dit attest wordt slechts bijgebracht in de vorm van een makkelijke manipuleerbare kopie en kan in wezen door eenieder met een computer, om het even waar en om het even wanneer zijn opgesteld. Deze vaststelling wordt nog versterkt doordat de handtekeningen op het door verzoeker neergelegde attest en het reeds hoger aangehaalde attest van zijn nicht identiek zijn en een identieke positie innemen op het attest. Derhalve zijn deze handtekeningen klaarblijkelijk eenvoudigweg mee gekopieerd en afgedrukt op de twee verschillende attesten. Verder dient te worden vastgesteld dat dit document eveneens een klaarblijkelijk gesolliciteerd karakter vertoont en nadrukkelijk en uitdrukkelijk werd opgesteld ten behoeve van verzoeker en met het oogmerk om dit aan te wenden in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming, daar het gericht is aan *“Office for Migrants and Refugees”* en het *“the immigration office in Belgium”* oproept om aan verzoeker asiel te verlenen. Daarbij werd dit document bovendien onzorgvuldig en in een lamenteel Engels opgesteld. Eveneens blijkt uit nazicht van de website zoals vermeld op dit document dat de betreffende organisatie, de KMMK, zich in het onderdeel *“about us”* omschrijft als een organisatie die de verspreiding van mensenrechtenschendingen promoot (*“promotes the spread of human rights violations”*). Voorts blijkt dat deze organisatie zetelt in Duitsland en Zweden, wordt hierin slechts op bijzonder algemene wijze ingegaan op verzoekers profiel en problemen en wordt daarbij nergens aangegeven of aangetoond dat, op welke wijze en via welke kanalen deze elementen op hun waarachtigheid zouden zijn onderzocht. Al deze vaststellingen doen ernstig afbreuk aan de bewijswaarde van het neergelegde attest. Tezamen met het gegeven dat aan dergelijke attesten, die noch een officieel karakter, noch officiële bewijswaarde hebben, hoogstens een ondersteunende bewijswaarde kan worden gehecht, met name het vermogen om een intrinsiek geloofwaardig politiek engagement en relaas kracht bij te zetten, doch dat zij op zich niet kunnen volstaan om een gebrek aan geloofwaardigheid dienaangaande te herstellen, volstaat dit om te besluiten dat niet de minste bewijswaarde kan worden toegekend aan het neergelegde attest.

2.4. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker toont gelet op het voorgaande evenmin aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.6. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT